

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๗

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๐ ถึง ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๒

๒๕
ปฏิทิน ๑๓/๒๕๕๒

๑. วัสดุภาคคณะกรรมการของสมาชิก
- ก. เรื่อง สร้าง ที่ ทำการไปรษณีย์ จังหวัด
พิษณุโลก ของขุนคุดพงศ์ประพิทธ์ ๙๗๕-๙๗๖
 - ข. เรื่องการจำหน่ายสุกร ของขุนอนสุว-
สิทธิ์กรวม ๙๗๖-๙๗๗
 - ค. เรื่องการทำผ้า ของขุนอนสุวสิทธิ์กรวม ๙๗๗
 - ง. เรื่องตั้งโรงงานทอผ้าที่ จังหวัด ชุมพล-
ราชธานี ของขุนบวีสถาวรภิกษุ ๙๗๗-๙๗๘
 - จ. เรื่องการควบคุมนามนเซอเพลิง ของ
นายฉวีช ๙๗๘-๙๗๙

๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญชำนาน
นามประเทศ พ.ศ. ๒๔๘๒ (พิจารณาเป็น
วาระที่ ๒-๓) ๘๗๘-๑๐๓๘
๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม-
ทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายชุมพร-ระนอง
ตอนกระบุรี-ระนอง ระหว่างหลักกิโลเมตร
ที่ ๓๐.๐๐๐ ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๕๗.๒๘๗
พ.ศ. ๒๔๘๒. (พิจารณาเป็นวาระที่ ๒-๓) ๑๐๓๕
๔. เรื่องร่างพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรม
ราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๘๒ (พิจารณาเป็นวาระ
ที่ ๒-๓) ๑๐๓๕-๑๐๓๗
๕. เรื่องร่างพระราชบัญญัติทะเบียนครอบครัว
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๒ (พิจารณาเป็น
วาระที่ ๒-๓) ๑๐๓๗
๖. เรื่องร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม-
ทรัพย์ในท้องที่อำเภอสุคีฑ อำเภอยางกระบี
จังหวัดพระนคร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๒
(พิจารณาเป็นวาระที่ ๒-๓) ๑๐๓๘-๑๐๓๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๗/๒๔๘๒ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ: วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๖๓ คน เป็นองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป

ในวาระต่อไปกระทู้ ๑ ของนายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ เรื่อง
ช่วยเหลือพ่อค้าขายของคอกก เจ้าของกระทู้ไม่มา กระทู้ ๓ ของขุน
อุปตพงศ์ประพัทธ์ เรื่องสร้างที่ทำการไปรษณีย์จังหวัดพิษณุโลก

ขุนอุปตพงศ์ประพัทธ์ (พิษณุโลก): ข้าพเจ้าขอตกลงตามที่
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการตั้งต่อไปนี้ ที่ทำการไปรษณีย์จังหวัด
พิษณุโลก ก่อสร้างมานานประมาณ ๓๐ ปีแล้ว เวลาชำรุดทรุด
โทรมแทบจะอาศัยไม่ได้ และอยู่ในที่ลุ่มถึงฤดูน้ำต้องทำสะพานจาก
ถนนไปที่ทำการไปรษณีย์ ไม่สะดวกแก่ประชาชน จะไปทำการติดต่อ
รัฐบาลมีนโยบายระงับการย้ายและจัดสร้างใหม่หรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ-

พระที่นั่งอเนกานุสรณ์ที่ ไทวเลขซึ่งกล่าวว่ามีรถบรรทุกไทรมนั้นมีมาก
แห่งด้วยกัน รวมทั้งที่ทำการไปรษณีย์ ไทวเลขพินฉุโลกด้วย การ
ปลูกสร้างใหม่จึงจำเป็นต้องพิจารณาความสำคัญก่อนหลัง โดยเฉพาะ
ที่ทำการไปรษณีย์ ไทวเลขพินฉุโลกนั้นอยู่ลำดับหลัง จึงจำเป็นต้องทำการ
ปลูกสร้างแห่งอื่นซึ่งมีความจำเป็นมากกว่าเสียก่อน ระหว่างนั้นคงทำ
การซ่อมแซมพอดอาศัยได้ไปพลาง

ประธานสภาฯ: กระทั่งข้อไปของขุนอนุสรวิสุทธิกรรม เรื่องการ
จำหน่ายสุกร

ขุนอนุสรวิสุทธิกรรม (เพ็ชรบุรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจตั้งต่อไปนี้ ตามที่รัฐบาลแถลง
นโยบายว่าจะบำรุงอาชีพการค้าของพลเมืองนั้น ขอเรียนถามว่าเมื่อใด
จะบำรุงอาชีพการค้าชายหมุ่ของจังหวัดเพ็ชรบุรี ซึ่งมีคนกลางทำอยู่
ที่สถานีสะพานหิน ให้เป็นประโยชน์แก่คนไทย และเป็นธรรมยิ่งขึ้น

พ.อ. พระบริรักษ์เทัญทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ:
การ: รัฐบาลขอตอบดังนี้ รัฐบาลได้จัดการบำรุงอาชีพในทางค้าสุกร
อยู่แล้วในขณะนี้ โดยสภานี้ได้ลงมติออกพระราชบัญญัติควบคุมการ
ฆ่าขายโคกระบือและแกะสุกรไปแล้ว บัดนี้รัฐบาลได้ประกาศพระราช
กฤษฎีกากำหนดเขตที่ตามพระราชบัญญัติแล้วด้วย จะได้ลงมือทำการ
ในต้นเดือนพฤศจิกายนนี้ ขณะนี้กรมปลาวังก็ได้ประกาศจะรับซื้อ

การปกครองส่วนท้องถิ่น...
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ...
ประธานสภาฯ: กระทู้ต่อไปของชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย (เพื่อรัฐมนตรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจว่า การตั้งขึ้นใหม่ เนื่องจากกรมอยู่ในจังหวัด
แต่การดำเนินงานยังไม่เรียบร้อย และขอตั้งกระทู้ถาม
ต่อคณะกรรมการพิจารณาว่า รัฐบาลได้ดำเนินการที่จะ
ตั้งกระทรวงตามแบบของกรมพาณิชย์ไปสอนให้ราษฎรในจังหวัด
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยหรือไม่

พ.อ. หลวงเสรีเจริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
ตอบ: รัฐบาลขอตอบว่า ยังไม่สามารถตั้งกระทรวงตามแบบไปสอนได้ เพราะ
จำนวนกรมจำกัด ต้องไปเมื่อมีกรมเพิ่มขึ้นหรือเมื่อกระทรวงว่างจากแห่งอื่น
ก็พิจารณาช่วยเหลือภายหลังตามหลักเกณฑ์

ประธานสภาฯ: กระทู้ต่อไปของชุมนุมบรรณารักษศาสตร์ เรื่องตั้งโรงเรียน
ที่จังหวัดขอนแก่น
ชุมนุมบรรณารักษศาสตร์ (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจว่า รัฐบาลจะสนับสนุนโดยดุษณี

ขอสงวนสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนตัวของข้าพเจ้า...
จังหวัดอยุธยาเป็นบ้านเกิดและครอบครัวเพราะปลุกฝังเป็นอันมาก
จึงน้อมเกล้าฯ ถวายสัตย์ไทยและเพลงลูกขุนบราญรอนให้ มงงานทำจน

พ.อ. หลวงเสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษม
การ: ขอตอบทั้งนี้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมการทอผ้าแบบกกระตัก
ให้แพร่หลายอยู่แล้ว จังหวัดอยุธยาซึ่งตั้งอยู่ในโครงการกกระตัก
ด้วย ฉะนั้นการจัดตั้งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมจึงไม่คิดที่จะทำในขณะนี้

ประธานสภา: วันนี้มีกระทู้ของนายจิว สู่ประกาศะนันท์
เรื่องการควบคุมน้ำมันเชลเพลิง

นายจิว สู่ประกาศะนันท์ (สระบุรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมดังต่อไปนี้ เวลานี้เหตุการณ์
ของโลกกำลังอยู่ในสภาวะฉุกเฉิน คือมีการสงครามซึ่งเห็นที่ทราบอยู่
แล้ว ประเทศอื่น ๆ ก็มีการประกาศให้มีการประหยัดใช้น้ำมันเชลเพลิง
แล้วโดยทั่วไป ข้าพเจ้าใคร่ขอทราบว่ารัฐบาลดำริที่จะมีการควบคุม
เช่นนี้หรือไม่

พ.อ. หลวงพรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม:
ในการที่จะประหยัดน้ำมันในเหตุการณ์ของโลกที่ฉุกเฉินเช่นนี้ ทาง
รัฐบาลได้ดำริว่าจะได้ขอพระราชบัญญัติใช้เหมือนกัน แต่เห็นว่าใน
ขณะนี้ถ้าได้ขอไปแล้วจะทำให้เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมและการคมนาคม
หรือผู้ที่ใช้น้ำมันได้มีความเดือดร้อน แต่ต่อไปหากถึงคราว

ยอมแล้ว รัฐบาลก็จะให้ลด และหวังว่าประเทศอื่นและที่อื่นจะ
มีเกียรติคงจะช่วยเหลือเหตุการณ์เช่นนี้ ถ้าหากว่าเกิดมีขึ้น

ประธานสภาฯ: ขอสงวนสิทธิ์ ขอให้ขอให้พิจารณาว่ารัฐ
ธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยขนานนามประเทศ พุทธศักราช ๒๔๘๒
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระ
๒ และที่ ๓ ขอเชิญท่านกรรมการเข้าประจำที่ ขอให้เลขาธิการ

สภาฯ อ่าน

เลขาธิการสภาฯ: ร่าง รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วย
ขนานนามประเทศ พุทธศักราช ๒๔๘๒ คำปรารภ มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓

๕.๕๐ น.

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร): ร่างรัฐธรรมนูญฉบับ
แก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยขนานนามประเทศ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ระเบียบ
ข้าพเจ้าได้เสนอคำปรารภไว้ คือเสนอให้ตัดตัว "ย" ออกจากคำ
ว่า "ไทย" ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้นามแห่งราชอาณาจักร
ประเทศของเราเป็นภาษาไทยแท้ เป็นไทยบริสุทธิ์ผุดผ่อง ข้าพเจ้าไม่
ปรารถนาที่จะได้เห็นหรือได้ยินชื่อชื่อชาติและประเทศของเราเป็นภาษา
ไทย-ปน ไทย-ปลอม หรือไทยปนชกทางให้เป็นการเสื่อมสรวงศถ หรือ
ถ้าวอกนัยหนึ่ง ผลคำปรารภนั้นแท้จริงขอข้าพเจ้าในการที่แปร

อยู่ด้วยดี... เราประสงค์แต่ความเย็นร่มเย็นน่ะเอง

ถ้าหากว่าสภาพนี้ได้เกิดขึ้น "ย" ออกจากคำว่าไทยแท้... ภาษไทยแท้ ๆ ของเราคำนึงคงอยู่แล้ว ยิ่งถ้าจะไต่ประวัติไป

(๑) เป็นอนุกรมประเภทของเราก็คงตรงกับของจริง... แต่ตรงกับเพื่อนชาวไทยในถิ่นอื่น ๆ ซึ่งเกินเลยจนเสียชื่อเสีย

(๒) นอกจากนั้นยังจะได้ผลในทางที่จะช่วยกันรักษาวัฒนธรรม... ของชาติให้คงไว้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างอันดีงามแก่ชนชั้นบุตรหลาน

(๓) เป็นผลในทางเศรษฐกิจ ก็ว่าเป็นผลในทางประหยัด... หากว่าเราได้ใช้คำไทยแท้ คำเป็นชื่อเชื้อชาติและประเทศของเราแล้ว

เจ้า... ได้...
 พิจารณาของคณะรัฐมนตรีอีก ท่านก็จะพยายามกราบเรียนต่อที่
 ให้ทราบ แต่ว่ามันจะเป็นด้วยความสะดวกหรือของ "โต...แท้" ที่
 มีโอกาสได้รู้การเทศน์กรรมนี้ เรื่องนี้จึงไม่มีโอกาสที่จะกลับ
 การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีอีก เพราะว่าโตปลัดเข้ามาสู่การพิจารณา
 ธรรมนูญการเสียแล้ว แต่ถึงอย่างไรก็หวังว่าท่านรัฐมนตรีทศ
 ฆานนท์คงจะให้ความแจ่มกระจ่างแก่ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติทั้งหลาย
 อย่างแน่นอน เท่าที่ทราบเรื่องมานี้ ท่านผู้ มีเกียรติทั้งหลายย่อมจะ
 ได้ โดยกระจ่างชัดว่า กรณีกำลังพิพาทกันอยู่กัน ข้าพเจ้ามีความ
 เห็นชัดแย้งกับคณะกรรมการโดยเฉพาะเท่านั้น หาใช้พิพาทกับคณะ
 รัฐบาลไม่ ขอท่านได้ โปรดพิจารณาเรื่องนี้ด้วยอารมณ์อันผ่องแผ้วเถ
 เหตุผลในเรื่องที่พิสูจน์ว่าคำไต่ถามเป็นคำไทยแท้ คำไต่ถามเป็นไทย
 พินิจคางนั้น ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ ในคำแปรญัตติพร้อมด้วยหลักฐาน
 เหตุผลซึ่งส่งไปเสนอท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติทุกๆท่าน ทั้งสองประเภท
 เพื่อให้ มีเวลาพิจารณาคำแปรญัตติของข้าพเจ้าแต่เนิ่นๆ ตั้งแต่วันที่
 ๓๐ สิงหาคมวาระหนึ่งแล้ว แต่สมาชิกบางท่านที่มีภาระมากจนไม่
 สามารถแยกเวลามาพิจารณาให้ละเอียดได้ ก็คงมีอยู่บ้างใช้น้อย และ
 ถึงหากจะได้ พิจารณาแล้วแต่ล่วงมานานวันเข้าท่านอาจจะลืมเลือนไปก็
 คงจะมี ฉะนั้นเพื่อความสะดวกแก่ท่านในการวินิจฉัยของสภา
 วันนี้ ข้าพเจ้าขอประทานชี้แจงข้อสำคัญเล็กน้อย

(๑) ผลักให้ไป ในระหว่างคำไทยแท้ กับคำ ไทยแท้

คำนี้ ดูหาว่าไทย พิจารณาความหลักที่ตรงกลางของ ไทยแท้แล้ว
แล้ว ชาวเขาเชื่อว่าท่านทุกคนคงจะรักไ้ว่า ท่านสั่งสอนก็เรา
กว่าคำไทยแท้ ๆ นั้น มีลักษณะรักกันไม่รุกรัง ส่วนคำไทยที่มี
ลักษณะรุกรังเขียนเข้าไม่ใช้ภาษาไทยแท้ ไ้-ย เข้าลักษณะเป็น
ย่อนานหลัก จึงมิใช่เป็นคำไทย-แท้

(๒) ไ้ ก. สมัยโบราณ ตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยขึ้นมา

ปรากฏว่าพ่อขุนรามคำแหง ซึ่งเป็นผู้คิดหนังสือไทยให้พ่อขุนรามคำแหง
หลานไ้ ไ้ เขียนคำสั้น ๆ มาเป็นเวลาช้านาน จนเท่าทุกวันนี้เป็น
เวลา ๗๐๐ กว่ามาแล้วนั้น ก็หาไ้ที่ตรงใช้ตัว "ย" ตามไม่ หลัก
ฐานอื่นปรากฏอยู่ในศิลาจารึกซึ่งพ่อขุนรามคำแหงไ้ ไปรักให้ลา-
ลักษณะ ในสมัยนั้นจารึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ไว้ ซึ่งทางจารไ้เก็บมารักษา
ไว้ในพิพิธภัณฑ์แห่งชาติของเรายคินัน ปรากฏว่าชื่อชื่อชาติของเรา
ทุก ๆ แห่งไม่ใช้ "ย" ตามเลย เช่น

ในหลักศิลาจารึกหลักที่ ๑ คำที่ ๔ บรรทัดที่ ๓ มีกล่าวถึง
ชื่อชื่อชาติของเรา "ไ้" เมืองไ้ ไ้ชาวอู ชาวของ บรรทัด
ที่ ๑๐ มีกล่าวถึงหนังสือไทยว่า "ลายสไ้" ก็ไม่มี "ย" บรรทัด
ที่ ๑๑-๑๒ มีกล่าวถึงพ่อขุนรามคำแหงว่า "ขุนพรวรรามคำแหงนั้นเขา
เป็นท้าวเป็นพรอญ (า-น) ก ไ้ ทั้งหลาย" ไทยในที่นี้ก็ไม่

“...” ... โดยในทันทีไม่มี “ย”

ในหลักศิลาจารึกหลังที่ ๓๑ ด้านที่ ๑ กล่าวถึงกษัตริย์ว่า “...”
ราช ๑๒๓๒๑๑ ปีว (ถ) ๑ เกิดนเปตออกห้ากวางนศุกร หนโต
เรากรพผลคยนิเนนถลศตว ... บนหลักศิลานี้ไม่มีคำว่าไทยมี “ย”
เช่นกัน และถ้าหากเราจะได้ค้นคว้าหลักศิลาจารึกทุกแผ่นที่ตกทอดมา
จนทุกวันนี้แล้ว ทุก ๆ คำมีว่า “ไท” ไม่มี “ย” เลย

๑. สมัยกรุงศรีอยุธยา ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยาที่มีหลักฐาน
ปรากฏว่า แผ่นดินสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ไทยเรายังไม่ชอบ
“ย” คือไทยมีหนังสือวรรณคดีเก่าซึ่งได้ตกทอดมาจนถึงยุคสมัยกับ
บนนเล่มหนึ่งคือ “หนังสือมหาชาติคำหลวง” มีข้อความกล่าวถึงชาติ
เชื้อชาติไทยอยู่ตอนหนึ่งใน “กัณฑ์วนประเวศน์” หน้า ๑๐๕ คือตอน

“... ๑. ท้าวทั้งสี่เสด็จลล แคนกรมवलตวัคเจตรวิภูริ ท้าว
เจตรวิภูริมีคามาคนมน อัมพล เงินงามพราหมณ์ชวรามัญ อินพิไสย
ไทเทค นานาเพศทุกยลลาถ พวกพ้องภาคพานิช ๑.๑”

อันนี้พิสุจน์ได้คือ คำ ไทย คำนี้ไม่มี “ย”

๒. สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ทนชาพเจ้าจะชอกราบเรียนถึงสมัย
กรุงรัตนโกสินทร์ ย่า มีหนังสือที่ตกไว้ในโบราณสมัยรัชกาลที่ ๓
ชื่อว่า “มูลสารนา” ซึ่งงานเขียนหนังสือไทยทางภาคพายัพ คำที่

ใจเป็นกลางๆ... หนึ่งชาติขงเรา ในโบราณคดี หรือตามหลักฐานที่ เจลเขียนหนังสือไทย ทางภาคอีสานก็มี ในนี้ "ย" ส่วนที่บรรณ สอนในสมัยโบราณ และสมัยคึกคักบรรพชน ข้าพเจ้าจะขอบรรยายเรียนในโอกาสต่อไป

๓. ไท- ในถิ่นคนกลางของไทยบรรพชน เป็นถิ่นตระกูลของเราใน ประเทศจีนซึ่งไม่ใช่ "ย" ตามแล้ว พันธุ์ชาวไทยในถิ่น คนซึ่ง ร่วมสายโลหิตกันมากที่ไทยเรา เช่น ไทแบดว่นแม่น้ำโขง และกลุ่ม น้ำคร ซึ่งได้แก่ไทยทางเมืองหลวงพระบาง ไทเวียงจันทน์ ไทใหญ่ ในแคว้นชานของพม่า ไท-คำที่ ซึ่งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของ พม่า ไท-อาหมในแคว้นอัสสัมของอินเดีย ผู้ไท-ลาว ผู้ไท-ดำ ผู้ไทขาวแคว้นเมืองพวนแคว้นสิบสองจุไทย ไทไท ไทนุง แคว้นก๊กย และลาวขึ้นไปถึงกวางตุ้ง ไทย้อยซึ่งอยู่ในกวางซี กุยจัว ฯลฯ เหล่านี้ ไม่เคยปรากฏว่ามีไทยเผ่าใดใดใช้ "ย" ตามเลย คง ใช้ ไทล้น ๆ ตั้งแต่ยุคคึกคักบรรพชนกระทั่งสมัยปัจจุบันทั้งสิ้น

๔. ไท-สมัยคึกคักบรรพชน ไท-สมัยกรุงสุโขทัยขึ้นไปจนถึง สมัยคึกคักบรรพชนแม่โจ้ มีหลักฐานชัดแจ้งเหมือนสมัยหลังๆ ก็ตาม แต่ก็มีหลักฐานปรากฏชัดว่าไทยเราเพิ่งจะมี "ย" ตาม ในตอนสมัย กรุงศรีอยุธยาตอนกลาง แล้วอีกประการหนึ่งเพื่อนชาวไทของเราในถิ่น คน ๆ ใดไม่ "ย" เรื่องนี้แม้ว่าจะไม่มีหลักฐานอื่น ๆ ปรากฏแน่ชัด

บุคคลที่พูดภาษาไทยได้ดังในสมัยก่อนด้วยวิธีที่พูดกันอยู่ในสมัย
ไทยเราไม่มี "ย" ตามเติมลงกัน

๙. ไทย-ยุคปัจจุบัน ชาวต่างประเทศที่เรียนวิชาภาษาไทยใน
ยุคปัจจุบันนี้ อาจมีคำกล่าวกันว่าเขยวนเราใช้ ไทยมี "ย"
กันและท้วงกันแล้ว ชาวต่างประเทศเรียนว่าความจริงยังไม่ท้วง
ยังมีอย่างหมิ่นๆ เหล่ายังไม่ใช้ "ย" เช่น ไทย-ภาคอีสานทั้งภาค
ไม่ใช้ "ย" ตามมาตั้งแต่ต้นตนกระทั่งบัดนี้ ในเรื่องนันทนันท
ราษฎรทางภาคอีสานย่อมรับรองชาวเขาไทยเป็นอย่างดี อีกประการ
หนึ่งไทยที่อยู่ในทางภาคพายัพซึ่งเรียกว่าไทยใหญ่ ในแม่ฮ่องสอน
ลำปาง เชียงใหม่ ลำพูน ซึ่งใช้เขียนอักษรไทยใหญ่ก็ไม่ใช้ "ย"
เช่นเคยกัน สำหรับชาติไทยในภาคกลางก็ยังมีดึกเขยวนจำนวนมาก
เราไม่ใช้ "ย" ชาวเขาจะชอบดึกเขยวน ท่านกรมเกษตรและทสาคัญ
มากกล่าวเป็นต้นว่าสมเด็จพระนริศฯ ซึ่งเป็นเจ้านายท้าวเทพ
สถิตภรรยาของชาวเขา และเป็นเจ้านายผู้ใหญ่ที่มีพระชนมายุสูงมากอยู่
ในขณะพระองค์ก็ไม่ทรงใช้ "ย" เมื่อ๒-๓ วันมานี้ระหว่างที่ชาวเขา
ไปทนมุมนอกเมืองเวียง "ย" นี้ได้พบลายพระหัตถ์ของพระองค์ ระเบียบ
หนึ่งทรงปรารภว่า เมื่อเราจะเปลี่ยนทั้งนี้แล้วทำไมไม่เปลี่ยนให้ เป็น
ไทย-แท้ จะเอา "ย" ไว้ด้วยทำไมกัน นอกจากนักมัทธานัฐมนตรี
และอธิบดีกรมศิลปากรที่ชาวเขาได้กล่าวนามท่านมาแล้ว นอกจากท่าน

นักดาราศาสตร์ โดยนะเพราะขงลชชาติเรา คชกรรมกรรมชำระปทนกรรม
ข้าพเจ้าไ้หลักฐานมาจากนักปราชญ์คณณะหม่อมอนันต์ คชกรรมจะขอ
กรวยเรียนให้ที่ประชุมทราบไว้ด้วย

อนึ่ง ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ในชั้นกรรมาธิการ
นั้น ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ทรงกล่าวให้ที่ประชุมกรรมาธิการ
ว่า ในเรื่องนี้กรรมาธิการชำระปทานกรรมมีมติเด็ดขาดแล้วว่าใช้ ไท-ก
ณนั้นความซังกใจของกรรมาธิการคน ๆ ึ่งหายไป แต่ปรากฏว่าความ
จริงว่าท่านกรรมาธิการชคนท่านเขียนมือหนึ่งในทางนิติศาสตร์ ส่วนใน
ทางอักษรศาสตร์แล้วข้างท่านชคกว่าท่านกึ่ง เมื่อข้าพเจ้าไปกรวยเรียน
ค่อว่าเมองแล้วทำไมไม่ทำให้หายงก้วยวิธีเชิญนักปราชญ์คณณะมา
ให้คชกรรมคชกรรมเห็นเต่า เนื่องจากเชคว่ากรรมาธิการชำระปทานกรรมลง
มติเด็ดขาดให้ใช้ "ย" แล้ว เรื่องนี้จึงได้พลอยรุดรุงวังมายังสภา
เวลาน

ความจริงในเรื่องมติของกรรมาธิการชำระปทานกรรมนั้น ยังไม่มี
เพราะกรรมาธิการคณณะเพ่งพิจารณาถึง ช-ช้าง เท่านั้น ยังมีใ้พิจารณา
ถึงตัว ท. เพชสะตอกนถการวินนรัชชของสภา าน ข้าพเจ้าได้ คชกรรม
และชคความเห็นจากกรรมาธิการชำระปทานกรรม ซึ่งชคณณะใ้หลักฐาน
แล้ว ข้าพเจ้าชคอ่านรายงานของคณะกรรมาธิการชำระปทานกรรม คชกรรม
พิจารณาเรื่อง ไท-ไทย ซึ่งใ้ส่งมาให้ข้าพเจ้าคชกรรมไปนี้

การประชุมของคณะมนตรีประศาสน์การ

ครั้งที่ ๑๒๗

ณ ห้องประชุมราชบัณฑิตยสถาน

วันเสาร์ที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๒

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ น.

ผู้มาประชุม คือ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณโณทัย
ประธาน พระยาโกษากรวิจิตร หลวงเทพทรณานุกุลย์ พระภรรมา
นิเทศทวยหาญ พระราชธรรมนิเทศ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า
ธากกร พระสารประเสริฐ พระยาอนุমানราชธอน พระยาอุปถัมภ์ค้ำชู

เรื่อง การเขียนคำ "ไท" หรือ "ไทย"

ประธานตรัสว่า ปัญหาเรื่องคำว่า "ไทย" คำ "ย" หรือไม่มี
นั้น เมื่อขุดตามหลักศิลาจารึกสโขทัยแล้วไม่มีตัว "ย" แน่นนอน
คือแต่เดิมเขียนว่า "ไท" แน่ ไม่มีใครเขียน ต่อมาท่านบัณฑิต
เดิมตัว "ย" ลงไป ส่วนเหตุผลในเรื่องเดิมตัว "ย" นั้นเข้าใจว่า
มาจากชาวเวท เพราะภาษาบาลีไม่มีสระ "ไ" เมื่อต้องการเขียน
ว่า "ไท" ก็เขียน "เทย" ในชั้นต่อมาซึ่งเท็จจริงปรากฏอยู่แล้ว
ว่าเราใช้มีตัว "ย" โดยหมายถึงชื่อของชาติ ถ้าไม่มีตัว ย หมายถึง
ความว่า เป็นใหญ่ หรือเป็นอิสระ เรื่องไทยไม่มีตัว "ย" นั้น สมเด็จ
กรมพระสวัสดิวัดนวิศิษฎ์ ก็เคยใช้ด้วยครั้งหนึ่ง และสมเด็จพระ
นริศรานุวัดติวงศ์ ก็ทรงใช้บ้าง แล้วแต่กรณีเรื่องตัวสกดที่ไทเคยเขียน

กันมาแล้วสมัยใหม่ เป็นเหตุผลตั้งประวัติของภาษา ถ้าเขียนกันอยู่หลาย
รูป จึงควรพิจารณาว่าชื่อภาษาไทย แต่ไทยเขียนชื่อประเทศนั้น เขียน
ว่า "ไทย" เขียนกันที่ฐานแล้ว ตามชื่อเดิม ซึ่งชื่อปรากฏอยู่ในเฉพาะ
หน้า เราเขียนว่า "ไทย" อยู่แล้ว ซึ่งผู้ใหญ่บางท่าน ก็บอก
เห็นไทยมีตัว "ย" มาตั้งแต่เกิด เมื่อปรากฏว่าเราเขียนแน่นอนอยู่แล้ว
แล้วว่ามีตัว "ย" เราจะไม่ควรระแกว่า นอกจากจะมีเหตุผลเพียงพอและ
สมควร เมื่อพูดในเชิงภาษาศาสตร์ บางท่านอาจไม่ชอบว่าชื่อชาติไทย
เป็นคำๆ เกี่ยวกันคำว่า "ท้าวไท" ควรเขียนให้ต่างกัน เช่นความ
รวบของภาษา คำที่มีเสียงเหมือน.....

ต่อไปมีว่า เรามีหน้าที่บัญญัติคำหรือมีหน้าที่เพียงปรกษาเรื่องคำ
"ไท" เราควรระแกว่าลงในพจนานุกรม ตั้งแต่ไม่มี "ย" จนถึงมี
"ย" คำว่าประเทศไทในครั้งก่อนไม่มี มีแต่เมืองไท ต่อมาในสมัย
กรุงศรีอยุธยาว่าประเทศไทยมี "ย" ซึ่งแสดงว่าเราใช้มานานแล้ว
จนเป็นประเพณีหรือวัฒนธรรม แต่เห็นว่าไม่มี "ย" ก็ง่ายดี เรา
ควรระแกว่าพจนานุกรมทั้งสองอย่าง แต่จะมีบัญญัติให้เขียนอย่างไร
ควรเขียนหน้าของสภาสูงสุด "

"มีความเห็นของท่านนักปราชญ์อีกท่านหนึ่ง คือ พระธรรม-
นิเทศทวยหาญ ถ้าหากว่าข้าพเจ้าจะกล่าวมาทั้งหมดเกรงว่าจะเสียเวลา
ของสภาฯ จึงจะขอกล่าวแต่บางตอนในข้อ ๓ ของท่านนักปราชญ์ผู้
กล่าวไว้ว่า เมื่อไทยเข้าไปอยู่ในพระคัมภีร์ คือเป็นเทพตามกฎของ

มาตามนี้ ครั้นออกแล้วแต่ก็ควรเห็นโตไปตามเดิมของตน ไม่มีถูก
เกณฑ์ที่จะต้องกลับถือเอาตัว "ย" ดังที่ออกมาด้วย เหมือนเหมือนเข้า
ไปบวกที่ข้างตรงของสงฆ์หรืออย่างพระ เมื่อจะสักก็ตั้งนั่งท่าอย่าง
คฤหัสถ์ โฉนที่จะต้องทรงสงฆ์หรืออยู่สักแล้ว หรือเหมือนคำว่า "เรา"
ในภาษาไทยไปสู่ภาษาจีนพูดว่า "ฮื่อ" ครั้นกลับมาในภาษาไทยก็ต้อง
เห็นเราไปตามเดิม เหตุไรจะต้องเป็นฮื่อสักแล้ว ท่านว่าอย่างนี้

ตามความเห็นของท่านกรรมการ คณะนพพารณาในรายงานการ
ประชุมว่ามีท่านกรรมการเข้าประชุม ๑๐ ท่านด้วยกัน คงแยกความ
คิดความเห็นออกเป็น ๓ ฝ่าย คือฝ่ายหนึ่งมีความเห็นว่าควรใช้ ควร
เทศกุนคำไทแท้ ๆ มีอยู่ ๕ ท่าน คือ ๑. พระยาอุปทิศศิลปสาร
๒. พระสารประเสริฐ ๓. พระธรรมนิเทศทวยหาญ ๔. พระยาโก-
ษากรวิจารณ์ ๕. พระยาอนุমানราชธน

ส่วนฝ่ายที่เห็นว่ายังชอบ "ย" มีอยู่ ๕ ท่าน รวมทั้งท่านประธาน
ด้วย คือ ๑. พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร ๒. พระ
วรเวทย์ พิสิฐ ๓. พระราชธรรมนิเทศ ๔. พระยาวิสุทธากร ส่วน
อีกท่านหนึ่งไม่ออกความเห็น คือไม่ออกเสียง รายงานการประชุมฉบับ
นี้ไม่มีมติ แต่ถ้าวางเสียงข้างมากแล้วมีผู้ชอบไทแท้ ๆ อยู่ ๕ ท่าน
มีผู้ที่ชอบ "ย" อยู่ ๕ ท่านรวมทั้งท่านประธานด้วย หากว่าจะได้มี
การออกเสียงกันแล้ว ในกรณีนี้เสียงไม่เท่ากัน ท่านประธานก็ออก
เสียงไม่ได้คะแนนเสียงกันแท้จริง คงได้เสียง ๕ : ๓ ก็ตามมติข้าง

มากต้องพิจารณาไม่ชดช "ย" คือตัวไทยแท้ๆ ในฐานะที่ท่านผู้
เกี่ยวข้องทั้งหลายเป็นนักประชาธิปไตย ก็ย่อมจะต้องพิจารณาข้างมากเป็น
สำคัญ แต่หากว่าท่านประธานเผด็จการยังไปทรงนิยมทางมีเสียงข้าง
น้อยอยู่เนี่ย ก็เป็นการพัวพันไปกลางที่จะโดยเสด็จได้.....

ประธานสภาฯ: หมดเวลาแล้ว

๑๖.๐๕ น.

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร): ข้าพเจ้าขอปรึกษา
โอกาสต่ออีก ในเรื่องไทยที่มี "ย" มาอย่างไร เชื่อว่าความรายงาน
ของกรรมการชำระปัญหากรมให้แสงสว่างอยู่แล้ว คือว่าเกิดขึ้นเนื่อง
จากความจำเป็นของภาษาชาติไม่มีสระ "ู" ใ ไม่มีก็เลยยกศัพท์
"เทยฺย" ขึ้นใช้แทนคำว่า ไท เมื่อแปลคำว่า เทยฺย กลับมาเป็น
ไท จึงเอา "ย" ติดมาด้วย ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านผู้เกี่ยวข้อง
หลายคงทราบอยู่แล้ว นั่นเป็นความจำเป็นของภาษาชาติเขา ไม่ใช่
เป็นความจำเป็นของภาษาไทยเรา

เท่าที่ทราบเวียนมานั้นคงสรุปได้ว่า ไทยแท้ของข้าพเจ้ากับไทย
"ย" นั้น ถ้าพิจารณากันในทางวิวัฒนาการ ไทยแท้ของข้าพเจ้ามีอายุ
มากกว่าหรือใกล้เคียงกับเชื้อชาติของเรา ถ้าหากว่าจะเทียบเป็นบุคคลก็
มีอายุยืนขึ้นกว่า ไทยมี "ย" เพิ่งเอากำเนิดมาภายหลัง เปรียบ

เมื่อถึงเวลานั้น... จะสูงเกินไป

ทางสัญชาติ ไทยล้วนของข้าพเจ้าเป็นไทยแท้ เป็นไทยบริสุทธิ์ทุก
ดวงไม่มีหยาดโลหิตของเชื้อชาติใดเจือปนเลย ไทยแท้ "ย" ตาม
นิยามไทยพจนานุกรม ถ้าหากว่าประเทศนั้นวรรณะอย่างของอินเดียกันแล้ว
ไทยแท้ "ย" นั้นคงมีแต่คนเห็นใจเราชาติ ที่ไม่มีเลือดกษัตริย์

ถ้าพิจารณากันในต้นฉบับไทยแท้ "ย" ก็จะมีความหมาย
แคบเฉพาะเมืองไทยเท่านั้น ถ้าไม่มี "ย" แล้ว ไทยซึ่งอยู่ใน
ดินแดน ๆ ก็คงจะถือว่าเข่นพวกเดียวกับพวกเราหมด ท่านประธาน
กรรมวิธีการได้มีรองกับข้าพเจ้าว่า ในเรื่องชาติเท็จจริงท่านรับอยู่แล้ว
ว่าไทยแท้ของเราไม่มี "ย" และเรามามี "ย" กันภายหลังซึ่งนิยม
กัน แล้วเห็นว่าควรจะรักษาไว้ ในชั้นข้าพเจ้าจะขออธิบายเรียนว่า เรา
จะเอาของแท้หรือของปลอมกัน ขอได้ โปรดอย่าลืมนึกว่า ไทยเรานี้ฝัง
ก่อนไทยสยาม "ย" ไทยเรานี้ฝังก่อนไทยสยาม "ย" แต่เมื่อเรา
เห็นว่าสำนึกไม่ใช่ของเรา เราก็งงกอดทิ้งได้ แล้วเราจะมาเป็นไทย
สยาม "ย" ทำไม่กัน ขอประการหนึ่งเพื่อให้ตั้งตามวิธีนิยม ชื่อย่าน
ชอเมืองถัก ชอคนถัก ถ้าหากว่าไม่เป็นชาติไทยก็เปลี่ยนเป็นคำไทย
ความสำคัญของคน, ชอภาน, ชอเมือง ตั้งไม่เท่ากันในพื้นที่ของ
ชอประเทศชาติอื่น และอีกประการหนึ่งเราจะไม่ละทิ้งของ
อันเป็นคำชอไทยประเทศและชาติของเรา โคนเราจะปล่อยไปจนหมด

ความซุกซนที่... การมีมิตรไมตรีกัน... ในเรื่อง...
 ไม่ได้ออกไป... ภาษาของ...
 ภาษาไทยเรามีคำอยู่... แต่ที่ใดก็ตาม...
 นักปราชญ์ท่าน...
 ภาษาอันมาใช้...
 นายกรัฐมนตรี...
 นายกรัฐมนตรี...
 ในทางวิทย์...
 แยกต่าง...
 ศาสตร์นั้นแล้ว...
 บัดนี้ได้ถูก...
 ไปทุกขณะ...
 นเช่นชอ...
 เสียให้...
 จนในอารย...

ถัดลงมายังที่มาเป็นอันยากแก่ความรักชาติของเราทั้งหลาย อุตม์เช่น การ
 ผละสมชาติ การย้ายถิ่นชาติ ทั้งโดยตรงและโดยปริยาย ในการที่
 เราปล่อยให้ชาวของเราซึ่งเป็นวัฒนธรรมสำคัญส่วนหนึ่งเปลี่ยนแปลง
 และศูนย์หายไปเช่นนั้น เป็นการทำลายชาติ ข้าพเจ้าเชื่อว่าสุนทรพจน์
 ของท่านนายกรัฐมนตรีนั้นความไปถึงทั่ว ชักปรบการหนึ่งข้าพเจ้า
 ขอกราบเรียนว่า ภาษาของเรา เราไม่รักษา เราไม่เทอดทูน พระของ
 เรา เราไม่กราบไม่ไหว้แล้ว ใครจะมารักเทอดทูน ภาษาของเราใน
 คำว่า "ไทย" เท่านั้นที่สำคัญสูงสุดซึ่งควรรักษา ถ้าหากว่าปล่อย
 ไปแล้วต่อไปก็เหลวหมด นักปราชญ์ในทางปรัชญากล่าวว่า พวก
 ไทยนั้นไม่รักวัฒนธรรมให้เข้มแข็ง เมื่อเราได้มองดูเพื่อนไทย
 เหล่าก่อนแล้ว หันมามองตัวเราเองบ้าง ภาษาไทยเราขณะนี้กำลังจะ
 เสื่อม เนื่องจากเรามีความศรัทธาไปในทางที่ไปนิยมเอาคำภาษาอื่น ๆ มา
 ใช้ แล้วในขณะเดียวกันเทียบภาษาของเราว่าต่ำช้า เช่น คำว่าหัว
 หรือทมิ เราต้องใช้ พระเคียร ศิวณะ พระบาท จึงจะทรู ท่อไปนานๆ
 เข้าคำว่า หัวและคิมจะหายไป ในทำนองเดียวกันขอให้หันไปดูรัฐ
 สถานของอังกฤษเขายัง ครอบงำซึ่งใช้ ในพิธีเชครรัฐสถานนั้น แม้ไม่
 มีความจำเป็นที่ควรใช้แล้ว แต่เขายังใช้ชื่อเงินเขยวน แล้วทำไมคำๆ
 เขยวเรายังรักษาไว้ ได้ไว้แล้ว เราจะไม่รักษาอะไรกันไว้ได้ ข้าพเจ้า
 เชื่อว่าท่านผู้มั่งคั่งทั้งหลายคงจะเห็นพ้องกับข้าพเจ้า ในการที่จะช่วย

โดยวิมวณธรรมของเราให้ตั้งไว้ เพื่อเป็นเกียรติยศของพระคุณของ
ในชั้นหลัง ๆ ต่อไป

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร (ประธานกรรมมา-
การ) : คณะกรรมการชุดที่ข้าพเจ้าชี้แจงแทน ความจริง
ขณะนี้ เมื่อท่านได้ประยัตน์ได้มาพิจารณาพร้อมด้วยคณะกรรมการ
ผู้เจ้าและกรรมการอื่น ๆ ได้ชี้แจงเหตุผลที่ท่านแล้ว ท่าน
มีข้อข้องใจอยู่ และข้าพเจ้าได้บอกว่าคุณกรรมการชำระปฏิธาน-
มแต่เมื่อยังมีอยู่ที่ กระทรวง กรรมการได้พิจารณาถึง ครึ่งหนึ่งแล้ว
ได้ลงมติว่าควรจะใช้ ไทยมีตัว "ย" แต่ท่านยังข้องใจอยู่ โดย
คิดว่าท่านได้ ไปติดต่อกับกรรมการชำระปฏิธานกรม ขาง ท่าน แล้ว
ก็ได้ไปติดต่อกับคณะกรรมการชำระปฏิธานกรมซึ่งคณะกรรมการนั้น
เชิญประชุมเต็มคณะ และได้ถามความเห็นของกรรมการขางท่าน
ผู้เจ้าหนึ่งเป็นประธานได้ ให้จกรายงานอย่างละเอียดตลอด ซึ่งท่านผู้
ประยัตน์ได้ อ่านแล้วแต่บางคน คือเมื่อประชุมกันแล้ว ข้าพเจ้าได้
ทำขันทักคณะอื่นนั้นส่งไปให้ เพื่อว่าท่านจะได้ ใช้ประโยชน์ตามที่เห็น
สมควร เพราะฉะนั้นในการที่ท่านอ่านให้ผู้แทนราษฎรฟังก็เป็นการชอบ
ดี ถ้าท่านได้อ่านทุกตอนของขันทักนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่จำเป็นต้องชี้
แจงเพิ่มเติม เพราะมีความยินดีขากที่จะมอบไว้ ให้ผู้แทนราษฎร
ของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งความจริงก็เห็นความรู้ สัก และมติของคณะ
กรรมการชำระปฏิธานกรมเหมือนกัน แต่คิดว่าท่านบอกว่า เสียใจไม่มี

... เพราะฉะนั้น เมื่อพบคนหรือพบพระสงฆ์ในพระศาสนาแล้ว มี
ของพระศาสดาเข้ามา ก็เห็นว่ากรรมคือ "ย" เหมือนกัน

นอกจากนั้น ในตอนท้ายของบันทึกพระรเวทย์ ๆ ก็ตั้งข้อสังเกต
ขึ้นว่า การที่ประธานจะคอยผู้แทนไปนั้น จะคอยไปว่าคณะกรรมการ
เห็นว่ากรรมคือ "ย" ใช่หรือไม่ แล้วข้าพเจ้าก็ได้ขอความเข้าใจ
ใจของคณะกรรมการตั้งที่ข้าพเจ้าได้แสดงไว้ในบันทึกแล้ว ข้อความ
มีอยู่เพียงเท่านั้น แต่ว่าจะตั้งชื่อ "ย" หรือไม่ตั้งชื่อ "ย" ก็
แล้วแต่สภาฯ จะเห็นสมควร เพราะข้าพเจ้าพูดได้ก็ในทางหลักภาษา
ศาสตร์เท่านั้น

มีอยู่อีกคนหนึ่ง ส่วนความเห็นของเจ้าคุณอุปถัมภ์ฯ และพระสาร
ประเสริฐนั้น ก็ท่านผู้แทนได้อ่านกลอนแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่
มีข้อความเพิ่มเติมประการใด หมายความว่าถ้าจะตั้งชื่อ "ย" ก็ขอ
เหตุการณ์เมืองแล้ว คณะกรรมการชำระประธานกรรมก็ไม่มีข้อขัดข้อง
ประการใด

หลวงวิจิตรวาทการ รัฐมนตรี : ข้าพเจ้าทราบว่า เมื่อผู้
นั้นพูดแล้ว ควรจะเป็นท่านประธานกรรมการกล่าวแก้ แต่ที่ข้าพเจ้า
ลุกขึ้นพูดเมื่อนั้น เพราะข้อความที่แสดงนั้นทำความลำบากแก่ข้าพเจ้า
อยู่บ้าง

ความลำบากใจของคนที่ข้าพเจ้าตกใจก็คือว่า ท่านได้รายงานการ

ประชุมมาแต่ก่อนถึง ๑๐๐ ปี และที่ข้าพเจ้าเห็นเอง ก็ถึงประมาณ ๑๐๐ ปี
 ซึ่งข้าพเจ้าก็รู้สึกเกือบชอน เพราะไม่รู้ว่าท่านได้มาจากไหน แต่
 ปรากฏว่าท่านประธานส่งมาให้เห็นเช่นนี้ ข้าพเจ้า ก็เป็นอันพอใจไป
 เรื่องที่ ๒ คือที่ท่านอ้างถึงข้าพเจ้าในชั้นต้นนั้น ข้าพเจ้าก็ตกอยู่
 ย่างง่าถ้าไม่ได้อธิบายให้แจ่มแจ้งแล้ว ย่างที่ในสภาฯ นั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่า
 ข้าพเจ้าเห็นให้ท่านเล่นงานกรมการ ความจริงเป็นอย่างนั้น คือว่า
 เมื่อร่างรัฐธรรมนูญขึ้นที่สภาฯ แล้ว ๒-๓ วัน ในระหว่างที่ยังไม่พ้น
 เขตที่แปรญัตตินั้น ท่านสมาชิกผู้นั้นได้ไปพบกับข้าพเจ้า ท่านได้
 แจ้งความประสงค์ว่าท่านจะแปรญัตติให้ตกตัว "ย" ออก ข้าพเจ้าจะ
 ชักข้อหรือไม่ว่า และทางรัฐบาลอาจจะชักข้อหรือไม่ว่า ข้าพเจ้าได้ชี้แจง
 ว่าในชั้นรัฐบาลนั้นเรื่องมี "ย" หรือไม่มี "ย" นั้น ยังมิได้พิจารณา
 กันให้แตกหัก ส่วนตัวข้าพเจ้าเองนั้นไม่มี ท้อม ข้าพเจ้ายอมทั้ง
 สองอย่าง ไม่มี "ย" ก็ถูกต้องตามถ้อยคำตามวิธีเขียนซึ่งได้ใช้
 มาแต่ครั้งเก่าก่อน ถ้าหากว่ามี "ย" ก็ถูกต้องตามวิธีเขียนซึ่งได้ใช้
 บัจจุบันนี้ แต่ข้าพเจ้าจะขออย่างนี้ ที่ข้าพเจ้าขอยืนยัน คือว่าถ้าใช้
 "ย" ก็ขอให้ใช้ทั้งหมด ประเทศ และเชื้อชาติ ชนคน ถ้าไม่ใช้
 "ย" ก็ขอย่าให้มีเลย ข้าพเจ้าชักข้ออย่างกะขิด ในการที่จะ
 เขียนชื่อประเทศอย่างหนึ่ง คนอย่างหนึ่ง และชื่อเชื้อชาติอย่างหนึ่ง
 รวมความตามความเห็นของข้าพเจ้า ซึ่งใจข้าพเจ้าเห็นกลางในเรื่องนี้
 และข้าพเจ้าได้ชี้แจงกับท่านผู้นั้นเหมือนกัน คือว่าถ้าหากว่าข้าพเจ้า

ไปไทย...
 พลคมทองเพื่อไทย...
 แต่เดิมนั้นเรารู้จักเข้าใจกันอยู่ว่าจะแยกกันไม่แก...
 ประธานกรรมการว่า...
 ประเทศชาติจะเป็นอย่างไร...
 อย่างไร ข้าพเจ้ายังไม่ได้ฟังเลย...
 ก็พูดเป็นกลาง...
 ไปทางไหน...
 ก็จริงอยู่...
 เราถกปัญหาประวัติศาสตร์...
 มาเมื่อก่อน...
 ประธานกรรมการก็ยังไม่มี...
 ยวากฎแต่เป็นกลางอยู่...
 ถ้าหากว่าเราใช้ "ย"...
 อย่างไรถ้าเราใช้ "ย"...
 เมื่อก่อนเราจะเสียผลหรือไม่...
 ไทย "ย"...
 ระมัดระวังสูงกว่ากัน...
 "ย"...
 เมื่อเราเปลี่ยนต้องเปลี่ยนต้องห้ามเขียนที่เดียวอย่างนั้นเดิม... และเรื่อง

ผู้สอนภาษาไทย มีหน้าที่สอนภาษาไทยให้ถูกวิธี ไม่ใช่สอนให้คนพูดภาษาไทยผิดๆ ได้ดังที่
กล่าว "ย" คือไม่ "ย" เท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าเราสอน "ย"
เห็นควรอย่างไรขอได้ โปรดอภิปรายให้สภากาชาดแจ้งด้วย

พล. ต. หลวงพิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี: สำหรับส่วนตัว
ข้าพเจ้านั้นไม่มีความเห็นอะไร เพราะไม่ค่อยสนิทกับเรื่องภาษา
เพราะฉะนั้นแล้วแต่สภาฯ จะเห็นสมควร จะเอาอย่างไรก็ได้ และ
เมื่อก่อนก็คุยกับหลวงประดิษฐฯ ความจริงในศิลาจารึกนั้นไม่มีอะไร
คำว่าไทยเท่านั้น แต่มีคำว่า "พศ" ด้วย แต่ทำไมไม่เขียน พ
ไม่เอา อ (พ'อ) ไทยตามศิลาจารึกนั้น แต่คำว่าไทยเดิมไม่มี
"ย" เราก็ก่อนไม่มี "ย" ถ้าหากว่าจะใส่ตัว "ย" ก็ไม่ตรง
กับศิลาจารึก ถ้าหากว่าจะเอาตามหนังสือที่เขียนในสมัยนั้นมา ก็จะมี
ต้องแก้ตามศิลาจารึกทั้งหมดแหละ นี่เป็นข้อควรคำนึงอยู่
นี่หนึ่ง

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร (ประธานกรรมา-
ธิการ): ข้าพเจ้าได้ถามกรรมาธิการผู้ยกขึ้นหนึ่งแล้ว และท่านบอกว่า
เห็นควรมีตัว "ย" แต่ทั้งนี้แล้วแต่สภาผู้แทนราษฎรตั้งที่ข้าพเจ้า
ได้กล่าวแล้วข้างต้น แต่เมื่อสมาชิกถามว่า ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็น
ประธานกรรมาธิการมีความเห็นอย่างไร ข้าพเจ้าก็ขอเรียนว่า กรรมา-
ธิการกับตัวข้าพเจ้าผู้เป็นประธานเองก็เห็นว่าควรจะมีตัว "ย" ไว้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ในเรื่องภาษา
 ของเมืองไทยเรานับว่าในสมัยหลัง ๆ มาไม่ค่อยพบปะกันเป็น
 กันมาก ทั้งนี้คงจะเนื่องมาจากความเจริญของภาษาหรือความร่ำรวยของ
 ภาษานั้นเอง ถ้าแม้ว่าเราจะพยายามคิดตั้งบัญญัติขึ้นมาแล้วเราจะเห็น
 ได้ว่า ภาษาไทยที่ใช้โดยคนคนไทยโดยทั่วไปนั้นอ่านไม่เข้าใจ
 เว้นไว้แต่คนไทยที่พูดภาษาพูดเข้าใจกันนั้นคงจะอ่านเข้าใจไทยบ้าง หรือ
 ท่านที่นิยมหาเปรียบของระดับเข้าใจ ในในเรื่องภาษาที่ท่านพยายาม
 สรร้างให้ เป็นภาษาไทยซึ่งคนไทยส่วนมากไม่เข้าใจนั้น แล้วจะถือว่า
 เป็นความเจริญของภาษาหรือความร่ำรวยของภาษานั้นซ้ำพเจ้าเห็นว่าไม่
 สมควรแท้ เพราะว่าภาษาที่เราจะให้เข้าใจกันนั้นควรจะเป็นภาษาที่เรา
 คนสามัญโดยมากเข้าใจกัน อีกประการหนึ่งเราจะเห็นว่าคนไทยเรานั้น
 ชอบคัดแปลงเสมอ แต่สำหรับคำว่าไทยที่มี "อ" นั้นเป็นการคัดแปลง
 ที่ผิดจากการคัดแปลงของภาษาไทยมาทางอื่น คือภาษาไทยซึ่งเรามีก็
 จะชอบคำสั้น แต่คำที่มาจากภาษาบาลีหรือสันสกฤตมักจะเขียนคำยาว
 ครั้นมาถึงภาษาไทยมักจะคัดให้สั้นเข้า นั้นเป็นคำที่เรายกคำอื่นเขามา
 แต่สำหรับภาษาไทยนี้ เติมเราไม่มี "อ" แล้วภายหลังมาก็คัดแปลง
 ไทยมี "อ" นั้นเป็นลักษณะตรงกันข้าม อีกประการหนึ่งเราสังเกตว่า
 คนไทยเราที่ไปเรียนหนังสือจากต่างประเทศมาแล้วมักจะพูดภาษาไทยไม่
 ค่อยเข้าใจ นี้จะเรียกว่าความเจริญของภาษาไม่แน่นัก หลักที่ว่า

ความแจ่มใสของภาษา หรือสัทวิทยา รวมของคำ เมื่อเราพูดถึงการที่คนไทย
 ไทยไม่เข้าใจกัน หรือพูดภาษาภาษาอื่นมาบอกเล่า เห็นว่าเป็นคนได้
 อย่างรวดเร็วก่อนเราพูดกันว่า โยคงหรือภาษาพม่าภาษาอื่นเขา แต่
 ที่ไหนเราเข้าไป แล้วจะเห็นว่าได้ต้นฉบับกัน ชัยนี้เราควรจะได้
 การดำเนินโดยรอบคอบด้วย

สำหรับคำไทยไม่มี "ย" และมี "ย" นี้เราจะพิจารณาถึงทาง
 ทาง ถ้าจะเปรียบเทียบทางผู้เขียนเขยวนก็คิดว่า ผู้หญิงธรรมดาคน
 ไทยแท้ๆ เขาแต่งตัวโดยธรรมดา แต่เขยวนเราจะเห็นว่า ผมนักหยด
 หงอหรืออะไรๆ ซึ่งท่านเห็นอยู่แล้วเปรียบประเทศไทยไม่มี "ย" ก็คือผู้หญิง
 คนไทยมาแต่เดิมไม่มีการคิดแปลงอย่างอื่น เขยวนเอา "ย" ใส่ท้าย
 เปรียบประจักษ์การศึกษามหาวิท ทาติยศึกษเป็นต้น ที่นิตารมย์เทียบ
 เคียงในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าแม้ว่าท่านชอบผู้หญิงไทยแท้ๆ แล้ว
 ท่านควรจะลงมติไทยไม่มี "ย" แต่ถ้าท่านชอบการผู้หญิงวิทยาศาสตร์
 ข้าพเจ้าคิดว่าท่านอาจจะลงมติไปในทางที่ไทยมี "ย" ก็ได้

ในฐานะที่ท่านประธานกรรมการได้พักอกตอนหนึ่งว่า คำว่า
 ไทยมี "ย" มีได้ใช้แต่ในประเทศไทยเท่านั้น ใ้ใช้ช้อออกไปนอก
 ประเทศ เช่นในลังกา ชอนอาจจะจริงเช่นนั้น เมื่อเราได้ใช้ไทย
 มี "ย" ในประเทศพอสสมควรแล้ว การที่คนๆ นั้นจะเรียกช้อคนประเทศ
 ไทยที่ไม่หมายถึงเชื้อชาติ หรือเขาอาจจะเรียกประเทศไทยซึ่งในความ
 มุ่งหมายเดิมที่เราเรียกว่า "สยาม" นั้นอาจจะใช้ "ย" เข้าไปได้ด้วย

ไต่ ส่วนในศิลาจารึกที่พดด้วงพระเจ้าลิไทยที่รกรงมา "ย" นั้น ความจริง
 ถ้าศิลาจารึกเราจะเห็นว่า "ล" เทียมหาราชว่า" ครั้นภายหลังเมื่อศัปก
 ษที่ไต่แมลงมา การเขียนจากภาษาบาลีที่ว่า ล"ไทยมหาราชว่า"นั้นเขียน
 เปลี่ยนไป ไล่คือ "ย" เข้าไปได้ด้วยอีก อย่างเขียนเช่นนั้น เพราะว่าการ
 เขียนแต่ ๆ นั้น แม้ ในศิลาจารึกนั้นแต่ เราจะถนัดแน่นอนที่เกี่ยวโดยไม่
 ถอดเหตุผลประกอบก็ไม่เห็นการสมควรนัก และการเขียนภาษาเขยวนเรา
 ก็เขียนไปตามความนึกคิดที่ถูกต้อง ข้าพเจ้าก็คิดว่า การที่เขียนชื่อพระ
 เจ้าลิไทยมี "ย" นั้นก็น่าจะเนื่องจากเหตุที่ว่าล"เทียมหาราชว่า"เป็นไต่
 ทมิข้าพเจ้าใคร่จะให้ เหตุผลอีกประการหนึ่งในเรื่องการประสมท
 ่ท่านประธานกรรมาธิการได้กรุณาส่งมาให้สมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัด
 พิจิตรนั้น ความจริงที่ผู้แทนจังหวัดพิจิตรได้ อ้างข้อสนับสนุนนั้นก็เรียก
 ว่าเป็นส่วนคนถูกต้องที่พยายามจะให้ สมาชิกเข้าใจในการ สนับสนุนแก่
 ความจริง แต่สำหรับผู้ที่มีความเห็นควรมิไทย "ย" ท่านผู้แทนก็ได้
 ให้ความยุติธรรมโดยอ่านคำอภิปรายของท่านประธานกรรมาธิการจน
 อย ก็มีคำสนับสนุนของบางท่าน เช่นของพระวรวงศ์วิสิษฐุ พระยา
 วิสุทธากร และพระราชธรรมนิเทศ แต่ถ้ามิไทยอ่านหมดแล้วก็สรุป
 ไต่ความว่า ผู้ที่สนับสนุนก็มีแต่เพียง ๓ ท่าน ส่วนผู้ที่มีความเห็นว่า
 ไทยไม่มี "ย" มี ๕ ท่าน ทั้งท่านผู้แทนพิจิตรได้กล่าวแล้ว แต่ผลจะ
 เป็นอย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะอ่านหมดหรือบางท่านก็ คณะที่สนับสนุน

อันจะมิมีผล
 านกรรมการใ
 วนนิก ธิกไป
 เป็นในลาคิล
 น ทนงลวช
 ถ้าเราไต่เห็น
 ณะสมเซม
 นชคศาตมาแต่
 เตตงนเราจะเร
 นมเข้าใจผิด
 ภาคคนเช่นเซ
 ราษฎรภาค
 อกว่าไทย ที่
 เป็นอยู่เขยวน
 จะไล่ "ย"
 วยโบราณที่เขา
 แต่เป็นคนไทย
 ามมีความเจริญ
 ากันในทางวรรณ
 ไต่ ให้ชัดเท็จ

■ คำไทยไม่มี "ย" นั้นรวมแล้วเป็น ๕ ท่าน ส่วนที่มี "ย" อีก ๑ ท่าน
 ■ รวมทั้งท่านประธานกรรมการในเรื่องนั้น เพราะฉะนั้นปัญหาในเรื่องนี้
 ■ มีนัยว่ารวบรัดเกินไปอีก ข้อประการหนึ่งข้าพเจ้าได้ขอให้ชอเต็จจริงใน
 ■ เรื่องคำว่า "ไทย" นี้ในภาคอีสานในหนังสือเกี่ยวกับวรรณคดีของราช-
 ■ ภัทรทางภาคอีสาน หนังสือที่ชอเต็จมากที่อ่านในภาคนี้คือเรื่องถาวรเถศ
 ■ ภัทรสังข์ สันธสย ถ้าเราได้เห็นในคำเหล่านั้นซึ่งใช้ภาษาไทยแท้ ๆ ซึ่งไม่
 ■ ใช้เป็นภาษาไทยที่ผสมเขมร พม่า หรือจีน เราก็จะเห็นได้ว่าคำไทย
 ■ ที่ท่านนี้ เช่นชอเต็จเขมรมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว แล้วเขาก็ใช้ไม่มี "ย"
 ■ ถึงแม้ว่าในตอนหนึ่งเราจะเรียกราษฎรในภาคอีสานเป็นชอเต็จอย่างหนึ่ง
 ■ แต่มันก็โดยความเข้าใจผิด คือเขาเรียกว่า "ลาว" อย่างนี้ ความ
 ■ จริงนั้นราษฎรในภาคนี้เช่นเขมรชาติไทย แต่ที่มลาวนั้น คำว่า "ลาว"
 ■ นั้นแปลว่าใหญ่ ราษฎรภาคอีสานที่เรียกว่าไทยลาวนั้น ก็เป็นไทยใหญ่
 ■ คือเป็นคนที่ใหญ่กว่าไทย ทั้งนี้เราจะเห็นได้ว่า คำว่า "ไทย" ในภาค
 ■ อีสานทั้งหมดก็เป็นชอเต็จย่นไม่มี "ย" ทั้งนี้ แต่ว่าเป็นคนไทยใน
 ■ ชั้นใหม่ ๆ อาจารย์ได้ "ย" เพราะว่าการงานหนังสือลงไปใบบ้าน
 ■ ถึงแม้ว่าเป็นการโบราณที่เขาเขียนไทยรักษาในทางอักษรศาสตร์ เขา
 ■ ไม่ใช่ "ย" แต่เป็นคนไทยที่พยายามจะใช้ภาษาในสมัยใหม่ หรือ
 ■ ต้องการให้ภาษามีความเจริญมากขึ้นก็อาจารย์ได้ "ย" เข้าไปได้ แต่
 ■ ว่าคงพิจารณากันในทางวรรณคดีแท้ ในทางนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับ
 ■ ผู้แทนพิเคราะห์ที่ได้ ให้ ชอเต็จจริงประการหนึ่งว่า ไทยที่อยู่นอกพระราช

อาณาจักรไทยเราเคยบันทึกตนนั้นเขาไม่ใช้ไทย "ย" เช่นในอา
จักรหลวงพระบาง เวียงจันทน์เดิม และอาณาจักรจำปาศักดิ์เขต
การกัมพูชาที่ไทยซึ่งมีอาณาจักรเขต ในราวครึ่งหนึ่งของ ประเทศไทย
ปัจจุบัน ยกเว้นส่วนนี้การเรียกชื่อเขาคืออย่างแท้จริงแล้วนั้น
เรียกไทยไม่มี "ย" แต่ภายหลังมาแปลงเป็นอย่างอื่น ก็ไทยอา
ความเจริญของภาษากว่า เขามันยาวก็ทำให้สั้น ก็เรียกแต่พยาง
หลัง เมื่อเหตุผลเป็นเช่นนั้นแล้วข้าพเจ้าคิดว่าการที่ไทย "ย" ใ้
ในประเทศไทยความที่ท่านรัฐมนตรีอธิบดีกรมศิลปากรได้กล่าวไว้ ได้
มาในครั้งแผ่นดินพระโคตมโกลนารอดนั้น นั้นก็ถูกแล้ว แต่ที่ว่าในสมัย
แรกก็ยังไม่สมควรว่าเป็นสมัยที่เราได้เรียกภาษาเขามาใช้ ในประเทศไทย
คือทั้งที่ท่านผู้แทนอภิปรายแล้วว่า คำว่า "ไทย" ในภาษาเขาคือไม่
เพราะฉะนั้นเมื่อเรียกคำว่าชชไทยก็เช่นไทย เพราะฉะนั้นเมื่อเรานำค
นั้นมาใช้ ในประเทศไทยแผ่นดินที่เรียกไทย ซึ่งไม่ตรงกับสำเนียง
ภาษาที่เราใช้ ซึ่งเรามาเรียกเป็นไทย "ย" เช่น เมื่อเหตุผลเป็นดังนี้
แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าการที่ไทยไม่มี "ย" จึงเป็นการชอบแล้ว จ
อยู่ อาจจะมีการโต้เถียงไปในทำนองความหมาย อีกประการหนึ่งคำว่า
ไทยใช้ประกอบเป็นคุณศัพท์หมายความว่าใหญ่ แต่คำที่มี "ย" ใช้ทั้ง
นามและคุณศัพท์หมายถึงท่านองคมนตรีเป็นเขาคือ แต่ชื่อนั้นเราไม่นำเร
ไปให้มากนัก เพราะว่าคำในภาษาไทยเชิง คำเดียวกับอาจจะมีคว
หมายไปหลายทาง หรือในภาษาเขาคือ ในภาษาต่างประเทศ เช่น

ความสงบของจิตใจ คำ ๆ เกี่ยวกับภาษาประเพณีที่มาก ๆ อย่างตรงความหมาย
 ไม่ใกล้เคียงกันเลย แต่คำไทย "ย" หรือไม่มี "ย" แม้จะใช้ ใน
 ลักษณะความมุ่งหมาย ได้มีความมุ่งหมายอย่างใกล้เคียงกันขึ้นมาก
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเราจะมีชุดรวมบุญแก่ โขเพิ่มเต็มเช่นนี้ให้
 ตรงกับเชื้อชาติไทยอย่างแท้จริงนั้นย่อมได้ด้วยความรับรองสนับสนุนเป็น
 เอกฉันท์ของราษฎรชาวไทยทั่วประเทศ เช่นนั้นเราควรระวังคำไทยไม่มี
 "ย" ไว้

ในทางวรรณคดีหรือเศรษฐิก การใช้ โขนั้นก็เป็นการสมควร
 หรือถ้าเราจะใช้หลักวิธีนิยมหรือชาตินิยมที่ใช้ ควรใช้ คำว่าไทย เพื่อให้
 กล้องของกับไทยนอกประเทศและในประเทศด้วย ส่วนในหลักศิลา
 จารึกที่ผดเพี้ยนมานั้น เราจะเห็นได้ว่าภาษาไทยที่สร้างขึ้นในสมัยพ่อ
 ขนรามคำแหงนั้น เราจะเห็นว่าไม่ได้มีอะไรเพิ่มเพียบ วรรณยุกต์ไม่
 เพิ่มเพียบเหมือนอย่างเช่นอยุธยา เพราะฉะนั้นเราไม่ควรจะ
 ระวังถึงมากนัก เพราะว่าในครั้งนั้นเป็นครั้งที่พ่อขุนรามคำแหงได้ คิด
 ภาษาไทยขึ้นใหม่ ก็ย่อมจะมีการเปลี่ยนแปลงบ้าง แต่ที่ว่าเหตุผลในการ
 ทดัดแปลงมานั้นเกี่ยวกับสำเนียงที่เราจะใช้ ให้ตรงกับสำเนียงของภาษา
 ไทยอย่างแท้จริง ส่วนคำว่าไทยที่เราใช้นั้น ในทางสำเนียงเราใช้ ได้
 มาแต่ไหนแต่ไร แต่เราต้องการพ้องไทย "ย" เพื่อให้เห็นว่าภาษา
 ไทยเราเจริญขึ้น เช่นนั้นข้าพเจ้าคิดว่าไม่เป็นการสมควรที่ที่เดียว
 แต่ที่ว่าในส่วนรวมแม้เราใช้คำว่าไทย "ย" หรือไม่มี "ย" ก็ไม่น่าจะ

เกิดจากความเชื่อผิดๆ เช่นในทางออกของศาสตร์นี้ควรใช้ โทษที่ไม่ใช่ "ย" เป็นกฎเกณฑ์ของแล้ว

หลวงศรีสุพรรณศิริ (สุมพร) : ข้อถกเถียงก็ได้พูดกันมา มากแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะให้เสียเวลามาก เพราะฉะนั้นเสนอ ให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : เรื่องนี้แม้ว่าจะถกเถียง กันเพียงอักษร "ย" ตัวเดียว แต่เป็นเรื่องใหญ่ เกี่ยวกับเชื้อชาติ ข้าพเจ้าขอเสียอกเสียใจไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร เสียอกเสียใจไป ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๕ คน

ประธานสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๗ คน

ประธานสภา : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร จะให้คำว่าไทยนี้ตัว "ย" ออก ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๗ คน

ประธานสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ก็คือคำว่าไทยนี้ควรจะมีตัว "ย" ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกทั้งหมด ๒๔ คน

ประธานสภาฯ: ขอให้เลขาธิการอ่านข้อข้อไป

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าได้ยกมือมาตั้ง
 ที่เริ่มต้นท่านเลขาธิการอ่านข้อข้อว่าพระราชบัญญัติ แต่ที่ท่านประธาน
 ได้ยกมือมาทางนี้ ข้าพเจ้าไม่มีโอกาส เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยาก
 ขอร้องกรรมการ คือถามคณะกรรมการในเรื่องเกี่ยวกับรัฐ
 ธรรมนูญสักหน่อย คือตามที่สภาฯ ได้รับหลักการไปนั้น ได้รับ
 หลักการเป็นร่างพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญชื่อนานนามประเทศ แต่
 ภายหลังประกาศผลของถาวรพิจารณา ของคณะกรรมการ ที่ส่ง มา
 กลายเป็นรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่าอาจจะขัด
 ขัดหลักการซึ่งสภาฯ นี้ได้รับไปนั้นแล้วก็เป็นได้ จึงอยากจะขอเรียน
 ถามกรรมการว่า มีความประสงค์อย่างไรจึงได้แก้ไขเป็นอย่างนี้

ประธานสภาฯ: เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอชี้แจงให้ท่านทราบว่า เรื่อง
 นี้เดิมเป็นจริงตามที่ท่านพูด แต่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านยอมให้แก้ไข
 ข้อความในรายงานการประชุมแล้ว ฉะนั้นจะเป็นการเสียเวลาจึงให้
 กรรมการแก้ไข ท่านบอกว่าขอให้เปลี่ยนคำสยามเป็นไทยเท่านั้น ท่าน
 ไม่ได้ขัดมาก เพราะฉะนั้นบัดนี้หมดวาระที่ ๒ แล้ว ข้อใช้พิจารณา
 ในวาระที่ ๓

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์): ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียน

เมื่อลงมติวาระที่ ๓ แล้วจะมีการอภิปราย ๑ เรื่องหรือสองเรื่อง
ถ้าหากว่าประธานสภาฯ ได้พิจารณาว่าสภาฯ มีมติ
เพื่อประกาศใช้ที่เรียบร้อยแล้ว ถ้าสภาฯ จะขอให้เหตุผลที่ค้านสัก
น้อย.....

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ทั้งหมดวาระที่ ๓ แล้ว ขอให้พิจารณา
ในวาระที่ ๓ พิจารณาในวาระที่ ๓ แล้วก็ไม่มีการแก้ไข ชักเคลื่อนที่
ท่าน เพราะว่าเดือนหนึ่งระหว่างวาระที่ ๓ กับที่ ๓ ท่านเอง ท่าน
กำหนดอย่างไร

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์): ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่ได้คัด
ค้านหรือไม่ได้สนับสนุน ข้าพเจ้าพูดถึงวิธีปฏิบัติของสภาฯ
ตามมาตรา ๖๓ ข้อ ๒ ว่า เมื่อสมาชิกได้ลงมติครั้งหนึ่งแล้ว ท่านว่า
เมื่อพ้นกำหนดแล้วนำเสนอสภาฯ เพื่อลงมติอีกครั้งหนึ่ง การลงมติ
แล้วในต้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าลงมติในวาระที่ ๓ เพราะว่าในวรรคท้าย
ของมาตรา ๖๓ ว่า เมื่อทำตามข้อที่กล่าวข้างต้นนั้นแล้วให้ดำเนินการตาม
มาตรา ๓๘ คราวนี้เรามาอ่านดูตามมาตรา ๓๘ ความว่า เมื่อสภาผู้
แทนราษฎรได้ร่างพระราชบัญญัติขึ้นสำเร็จแล้วให้นายกฯ นำขึ้นทูลเกล้า
ถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อได้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ เมื่อมาพิจารณาตามมาตรา
๓๘ นี้แล้ว คงหมายความว่า คำว่าลงมติแล้วในต้นหมายความว่า

...เสร็จแล้ว ... ในวาระที่ ๓ แล้ว ... ในวาระที่ ๓ นั้น ...
 ... ประสงค์ ... หรือด้วยความประสงค์ ในการทำในการแก้ ... มีได้ทนาย
 ... ว่าทำเสร็จแล้ว ... เพราะฉะนั้นในการทบทวนกรณีการแก้ไข
 ... ให้การรวมการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการเป็นชั้นที่จะทำเช่นชนก
 ... แก้ไข ไม่ใช่ชั้นที่สำเร็จแล้ว ... ว่าจะถ้าการลงมติในวาระที่ ๓ นั้น
 ... การทำเสร็จแล้ว ... ยังไม่ออกทีเดียว ... ที่นี้ถ้าหากว่าจะให้ยั้งระภาคใช้
 ... ที่เกี่ยวข้องเมื่อลงมติในวาระที่ ๓ ... ในวันนั้นเสียแล้ว ... จะให้ยั้งระภาคใช้
 ... อยู่นั้นเป็นการกระทำกฎหมายธรรมดา ... ที่นี้ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ... จะทำเหมือน กฎหมาย ธรรมดาไม่ได้ ... เพราะ รัฐธรรมนูญ เป็น
 ... กฎหมายสูงสุด ... มีการแตกต่างกับกฎหมาย ธรรมดา ... เพราะฉะนั้น
 ... ก็พิจารณาเห็นว่าลงมติแล้ว ... ก็ให้รอไว้หนึ่งเดือนแล้วจึงลงมติออกที่หนึ่ง

ประธานสภาฯ : ... ข้อพิพาทได้เกิดขึ้น ... ในวาระที่ ๓ มาตามหนึ่ง
 ... แล้วว่ารัฐธรรมนูญมาตรา ๖๓ ... นี้จะอ่านและเข้าใจอย่างที่ท่าน เสนอมา
 ... ได้ ... แต่ว่าที่ประชุมนี้ได้เห็นตามข้อเท็จจริงในครั้งนั้นว่า ... เมื่อ
 ... ในวาระที่ ๓ แล้ว ... ก็มาแก้ไต่ถาม ... แล้วมาประชุมในวาระที่ ๓
 ... เพื่อให้เห็นการเสร็จไป ... ถ้าท่านเขาคตามท่านเสนอได้ ... แต่ตังมีการ
 ... ประชุมสภาฯ ... เลยไปตักเตือนหนึ่งจะเป็นการเสียหลายเปล่าๆ ... แล้วที่ประ-
 ... ชุมสภาฯ ... ในครั้งนี้นักเห็นตามข้อเท็จจริง และข้อพิพาทได้ ...

ไปโดย... ผู้ใดเห็นว่าควรระงับการ... กฎหมาย... ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบ... ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบ... ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบ... ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบ... ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบ...

เลขานุการสภาฯ: นายกวตหุ้มแพร

นายกวตหุ้มแพร (ฉันทวี): ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: หลวงกาจสงคราม

น.อ. หลวงกาจสงคราม (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายกำนัง อุมิพานิชย์ ใ้ไม่เอา ร.อ. กุหลาบ กาญจนสกุล ร.น.

ร.อ. กุหลาบ กาญจนสกุล ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: หลวงเกรียงศักดิ์พิชิต

พ.อ. หลวงเกรียงศักดิ์พิชิต (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายแก้ว สิงห์นครินทร์

เจนนทร์
พล
เสนา
นางสน
พระ
เตย
นาย
นายรัต
ขุน
เจพัท
นาง
ฉัตร
นาง
นางภูมิเว
นาง
นางหวงดี

เลขที่การสภา : สังกะตบขมมรร (พยพว) ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขที่การสภา : หลวงโกวิทอภัยวงศ์ ไปราชการต่าง
ประเทศ หลวงจรกกลางสนาม

พ.ต. หลวงจรกกลางสนาม (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขที่การสภา : พระขจรเนติยุทธ

พ.อ. พระขจรเนติยุทธ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขที่การสภา : นายเข้มชาติ บุญรัตพันธ์

นายเข้มชาติ บุญรัตพันธ์ (รักษาเขต) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขที่การสภา : ขุนคุปตพงศ์ประพัทธ์

ขุนคุปตพงศ์ประพัทธ์ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขที่การสภา : นายบุญ สืบแสง ไ้มา นายจันทเขต

ฉัตรภูติ

นายจันทเขต ฉัตรภูติ (ชลบุรี) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขที่การสภา : ขุนจ้านงภูมิเวท

พ.ท. ขุนจ้านงภูมิเวท (สมาชิกประเภทที่ ๓) : ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขที่การสภา : นายจ้าวรัส มหาวงศ์นันท์

นายจ้าวรัส มหาวงศ์นันท์ (น่าน) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายจำลอง คาวเรือง

นายจำลอง คาวเรือง (มหาสารคาม): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายจิตตะเสน บัญจะ

นายจิตตะเสน บัญจะ (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: น.ต. ชิม ศิริไพบลย์ ร.น.

น.ต. ชิม ศิริไพบลย์ ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพ-

เจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายจู้ ล้อมศิลา

นายจู้ ล้อมศิลา (ระนอง): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายฉ่ำ จิวส์เนตร

นายฉ่ำ จิวส์เนตร (นครศรีธรรมราช): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายเฉลา เคาตานนท์

นายเฉลา เคาตานนท์ (ตราด): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายเฉลียว ปทุมรส

นายเฉลียว ปทุมรส (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายชลัดดีน อำพล ไม่นา น.ท. ชลิต

กุดก้ามจร ร.น.

น.ท. ชลิต กุดก้ามจร ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพ-

เจ้าเห็นชอบ

เลขที่ ๑๗๖๖๖๖๖๖ : พ.ต.ท. ชัย วัชรินทร์

พ.ต.ท. ชัย วัชรินทร์ (สมาชิกประเภทที่ ๓) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภา : พ.ต. ทลวงชำนาญสงคราม ไปราชการต่างประเทศ

ประเทศ หลวงชำนาญนิติเกษตร

หลวงชำนาญนิติเกษตร (สมาชิกประเภทที่ ๓) : ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขานุการสภา : นายชิต เวชประสิทธิ์

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภักดี) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภา : นายชอุณห ปิ่นทานนท์

นายชอุณห ปิ่นทานนท์ (สมาชิกประเภทที่ ๓) : ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขานุการสภา : พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม (สมาชิกประเภทที่ ๓) : ข้าพ

เจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภา : นายเชื่อน สวัสดิ์ปานี

นายเชื่อน สวัสดิ์ปานี (ตรง) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภา : พ.ต. ไชย ประทีปะเสน

พ.ต. ไชย ประทีปะเสน (สมาชิกประเภทที่ ๓) : ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : นายซิม วีระไวทยะ

นายซิม วีระไวทยะ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : นายคิเรก ชัยนาม

นายคิเรก ชัยนาม (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : ทลวงเคชาติวงศ์วรวัฒน์ ไม่มี นาย

เดือน บุญนาค

นายเดือน บุญนาค (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : ม.ล. ด้อย ชุมสาย

ม.ล. ด้อย ชุมสาย (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : นายทวี ตพานุกรม

นายทวี ตพานุกรม (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : นายเต๋ พวงนุ่น

นายเต๋ พวงนุ่น (กระบี่) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : นายเต็ก ภั้งคานนท์

นายเต็ก ภั้งคานนท์ (กาญจนบุรี) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : นายเตียง ศรีขันธุ์

นายเตียง ศรีขันธุ์ (สกลนคร) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : นายถวิล อุดล

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: ร.ต. ถัด รัตนพันธ์

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ (พิทลุง): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายทวี บุญยเกตุ

นายทวี บุญยเกตุ (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายทอง กันทาธรรม

นายทอง กันทาธรรม (แพร่): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายทองดี จันทร์กุล

นายทองดี จันทร์กุล (ราชบุรี): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายทองดี หาญศึกษา

นายทองดี หาญศึกษา (ชัยภูมิ): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายทองดี ฦกาฬสินธุ์

นายทองดี ฦกาฬสินธุ์ (มหาสารคาม): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายทองพูน อังกินันท์

นายทองพูน อังกินันท์ (เพชรบุรี): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายทองม้วน อัครถาวร

นายทองม้วน อัครถาวร (มหาสารคาม): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายทองอยู่ เขียมบุญอ้อม

นายทองอยู่ เขียมบุญอ้อม (นนทบุรี): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: น.ต. ทองหล่อ ข้าท้าว ร.น.

ร.ต. พลจัตวา อภัย ทรัพย์ ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๑):

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายทองจันทร์ ภูวิพัฒน์

นายทองอินทร์ ภูวิพัฒน์ (ปลัดวาระสามปี): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายทั้น พรหมพิทักษ์กุล

นายทั้น พรหมพิทักษ์กุล (บุรีรัมย์): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: ร.อ. ทิพย์ ประสารสุข ร.น.

ร.อ. ทิพย์ ประสารสุข ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้าพ-

เจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายชววิช สุประภาตะนันท์

นายชววิช สุประภาตะนันท์ (สระบุรี): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: น.อ. หลวงช้างรวงนาหวาสวัสดิ์ ร.น.

น.อ. หลวงช้างรวงนาหวาสวัสดิ์ ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๓)

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายเชียร วิบุลากร

นายเชียร วิบุลากร (สงขลา): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: หลวงนฤเบศร์มานิต

หลวงนฤเบศร์มานิต (สมาชิกประเภทที่ ๑): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: พ.ท. น้อม เกตุนต์

พ.ท. น้อม เกตนต์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ
เลขานุการสภาฯ : หลวงนาวาวิจิต

น.อ. หลวงนาวาวิจิต ร.ม. (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพ-
เจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : หลวงนิเทศคุณกิจ ไม่มา ขุนนรินทร์ชัย
พ.ต. ขุนนรินทร์ชัย (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ
เลขานุการสภาฯ : นายนิม เรืองเกียรติ ไม่มา นายเนตร

พูนวิวัฒน์

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ
เลขานุการสภาฯ : นายเนบ พหลโยธิน

นายเนบ พหลโยธิน (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ
เลขานุการสภาฯ : นายบรรจง ศรีจรูญ

นายบรรจง ศรีจรูญ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ
เลขานุการสภาฯ : นายบุญช่วย ชูทรัพย์

นายบุญช่วย ชูทรัพย์ (ก้านแพงเพชร) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ ไม่มา นายบุญ-
ล้อม พงษ์สุนทร

นายบุญล้อม พงษ์สุนทร (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายอเนกศรี จันทร์สี* ไม่นา นายบุญศรี
วิลยวัฒน์ ไม่นา ขุนศรีสงครามกิตติศักดิ์

ขุนบุรีศรีการกิตติศักดิ์ (ดุษฎีราชธานี): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: พระประจวบบริบูรณ์

พ.อ. พระประจวบปัจจนึก (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายประจวบ บุนนาค

นายประจวบ บุนนาค (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: หลวงประดิษฐมนูธรรม

หลวงประดิษฐมนูธรรม (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: พระยาประมวญวิชาพูล

พระยาประมวญวิชาพูล (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: พ.ท. ประชุม ภมรอนันต์ ไปราชการต่างประเทศ
หลวงประสิทธิ์อินทรกรรม

หลวงประสิทธิ์อินทรกรรม (พระนครศรีอยุธยา): ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: ร.อ. ประเสริฐ สุขสมัย ร.น. ไม่นา
นายปรีดิย์ แก้วปลั่ง

นายวิทย์ แก้วปลั่ง (สมัคร) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : นายนิยม บุนยะโชติ

นายนิยม บุนยะโชติ (สมัคร) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : นายผล แสนสระดี

นายผล แสนสระดี (สมัคร) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : หลวงพรหมโยธี

พ.อ. หลวงพรหมโยธี (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : พล.ต. พระยาพหลพลพยุหเสนา

พล.ต. พระยาพหลพลพยุหเสนา (สมาชิกประเภทที่ ๓) :

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : นายพันธ์ มุลศาสตร์

นายพันธ์ มุลศาสตร์ (สมัคร) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : พระพิจาวณ์พลกิจ

พ.ต.อ. พระพิจาวณ์พลกิจ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : หลวงพินิตยยุทธศิลป์

พ.ท. หลวงพินิตยยุทธศิลป์ (สมาชิกประเภทที่ ๓) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้า
เจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: ขุนพิพัฒน์ ไกรลา

ขุนพิพัฒน์ ไกรลา (ทนายความ): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: ขุนพิพัฒน์ สรรการ

ร.อ. ขุนพิพัฒน์ สรรการ (สมาชิกประเภทที่ ๗): ข้าพเจ้
เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: พระพิพิธภักดี

พระพิพิธภักดี (ข้าตจัน): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายพงษ์ ศรีจันทร์ ไม่น่า นายพุ่มเทศ
กาญจนเสริม ไม่น่า นายฟอง สิทธิธรรม

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายพิน สุพรรณसार

นายพิน สุพรรณसार (พระนครศรีอยุธยา): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายภิญโญ อินทะวิวัฒน์

นายภิญโญ อินทะวิวัฒน์ (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: พระยามานวราชเสวี ยังไม่ลงคะแนน นาย
ไมรา ณฑาง

นายโมรา วัฒนสาร (พังงา) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : นายยัง เจริญไชยศรี ไม่มา นายยอด
สมานนท์

นายยอด สมานนท์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : นายเย็น ศิริมหา

นายเย็น ศิริมหา (นครนายก) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : หลวงโยชานัติการ

พ.ท. หลวงโยชานัติการ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : หลวงรวรรค์สัคคผล

พ.ท. หลวงรวรรค์สัคคผล (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพ-
เจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : พระราชญาติรักษา ไม่มา หลวงราษฎร์-
วิรุฬหกิจ

หลวงราษฎร์วิรุฬหกิจ (ศรีสะเกษ) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : ร.ค. ละมัย กฤษณะภักดี

ร.ค. ละมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : นายเลียง ไชยกาล ไม่มา นายวินช
ยานนท์

นายวิช ปานะนนท์ (สมาชิกประเภทที่ ๑) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : นายวรการบัญชา

นายวรการบัญชา (เชิงรายชื่อ) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : เจ้าวรทัศน์ ฅลำพูน

เจ้าวรทัศน์ ฅลำพูน (ลำพูน) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : ร.อ. วัน รุยาพร ร.น.

ร.อ. วัน รุยาพร ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๑) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : หลวงวิจักษ์กมลบุตร

พ.อ. หลวงวิจักษ์กมลบุตร (สมาชิกประเภทที่ ๑) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : หลวงวิจิตรวาทการ

หลวงวิจิตรวาทการ (สมาชิกประเภทที่ ๑) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : พระวิชัยยุทธเคชาคณิ

พ.อ. พระวิชัยยุทธเคชาคณิ (สมาชิกประเภทที่ ๑) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ : หลวงวิชิตสงคราม

พ.อ. หลวงวิชิตสงคราม (สมาชิกประเภทที่ ๑) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายวิเชียร สุวรรณทัต

นายวิเชียร สุวรรณทัต (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: พระยาวิฑูรธรรมพิเนต

พระยาวิฑูรธรรมพิเนต (อุทัยธานี): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: หลวงวิภาครัฐกิจ

พ.อ. หลวงวิภาครัฐกิจ (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: ขุนวิมลสรกิจ

ร.อ. ขุนวิมลสรกิจ (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: ขุนวิริยะเทิรทาว

ร.ท. ขุนวิริยะเทิรทาว (นครปฐม): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายวิลาศ ไสสถานนท์

นายวิลาศ ไสสถานนท์ (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ ไม่มา พระเวช-
ยันตร์รังสฤษดิ์

น.อ. พระเวชยันตร์รังสฤษดิ์ (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายนวมเฒ่า เบ็ญจทรัพย์

นายเบญจมาศ เบญจมาศ (บุตร) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : ขุนศรีโกวิทพิชัย

ร.ท. ขุนศรีโกวิทพิชัย (บุตร) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : พระยาศรยุทธเสนี

พล. ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒)

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : นายศิริ บำเพ็ญอยู่ ไม่น่า พระศิลปศาสตร์

น.อ. พระศิลปศาสตร์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพ

เจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ

เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : พระยาศรีธรรมราช

พระยาศรีธรรมราช (สงขลา) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : พระยาศรีนครชัย

พระยาศรีนครชัย (เดช) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : ขุนศรีศรากร

พ.ต.ท. ขุนศรีศรากร (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : หลวงศรีสุพรรณดิฐ

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: หลวงศุภชลาศัย

น.อ. หลวงศุภชลาศัย ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: น.ท. สงบ จรูญพร ร.น.

น.ท. สงบ จรูญพร ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายสงวน ผนคร ไม่มา นายสงวน
คุตตารักษ์

นายสงวน คุตตารักษ์ (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: ท. สงวน พะยุงพงศ์

ท. สงวน พะยุงพงศ์ (ปรวิญญู): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: น.ท. สงวน วุจิราภา ร.น.

น.ท. สงวน วุจิราภา ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: พ.ต. สมาน เทพหัสดิน ณ อยุธยา

พ.ต. สมาน เทพหัสดิน ณ อยุธยา (สมาชิกประเภทที่ ๒):
ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: ขุนสมาหารทิศะคดี

ขุนสมาหารทิศะคดี (พระนคร): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายสรวอย ฅลาปาง

นายช่ออ หน่งเป้ง (ลีเป้ง) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : หลวงสฤษฏ์ยุทธศิลป์

พ.อ. หลวงสฤษฏ์ยุทธศิลป์ (สมาชิกประเภทที่ ๓) : ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : น.ต. สวัสดิ์ จันทมนต์ ร.น.

น.ต. สวัสดิ์ จันทมนต์ ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพ

เจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : หลวงสวัสดิ์รณรงค์

พ.อ. หลวงสวัสดิ์รณรงค์ (สมาชิกประเภทที่ ๓) : ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : หลวงสวัสดิ์สรยุทธ

พ.ท. หลวงสวัสดิ์สรยุทธ (สมาชิกประเภทที่ ๓) : ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : นายสวัสดิ์ ไสตดิทัต

นายสวัสดิ์ ไสตดิทัต (สมาชิกประเภทที่ ๓) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : นายสว่าง สนิทพันธ์

นายสว่าง สนิทพันธ์ (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : หลวงสังวรยุทธกิจ

น.ต. หลวงสังวรยุทธกิจ ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพ

เจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: พระสงฆ์สามเณร

พระสงฆ์สามเณร (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายสำเริง ศรีสวัสดิ์

นายสำเริง ศรีสวัสดิ์ (ลพบุรี): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: พลวงสินาคโยธารักษ์

พล.อ. พลวงสินาคโยธารักษ์ (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: พลวงสินธุสงครามชัย

พล.ร.ต. พลวงสินธุสงครามชัย ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒):

ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายสัทมน วัฒนีสอน

นายสัทมน วัฒนีสอน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: ขุนสุจริตวรรณการ

พ.ต. ขุนสุจริตวรรณการ (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: พระสุธรรมวินิจชัย

พระสุธรรมวินิจชัย (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขานุการสภาฯ: นายสุวิเศษ พันธเศรษฐ์

นายสุวิชัย พันธุ์เศรษฐ (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: หลวงสุนทรเทพหัสดิน

หลวงสุนทรเทพหัสดิน (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายเสกถ เจตสมมา

นายเสกถ เจตสมมา (ระยอง): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: หลวงเสรีเรืองฤทธิ

พ.อ. หลวงเสรีเรืองฤทธิ (สมาชิกประเภทที่ ๓): ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายโสภณ สุขชีวะ

นายโสภณ สุขชีวะ (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายไสว อินทรประชา

นายไสว อินทรประชา (สวรรณโลก): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายหมั่ง สายชุ่มอินทร์

นายหมั่ง สายชุ่มอินทร์ (ตาก): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: หลวงอภัยสรสิทธิ์

พ.ต. หลวงอภัยสรสิทธิ์ (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: นายอมร ผลประสิทธิ์

นายอมร ผลประสิทธิ์ (จันทบุรี): ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : พระยาอมรวิสัยสรเดช

พล.ต. พระยาอมรวิสัยสรเดช (ถ้าปาง) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : ขุนอนุตตประชากร

ขุนอนุตตประชากร (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : ขุนอนุสรสิทธิกรรม

ขุนอนุสรสิทธิกรรม (เพ็ชรบูรณ์) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : ขุนอนุสรภรณ์

ขุนอนุสรภรณ์ (นครพนม) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : นายอรุณ ทองบั้งโชติ

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : หลวงอรรถสารประสิทธิ์

หลวงอรรถสารประสิทธิ์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้า

ชอบ

เลขาธิการสภาฯ : นายอัศยุทธยาภรณ์ นาเชรี

นายอัศยุทธยาภรณ์ นาเชรี (ยะลา) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : พ.ต. อำไพ รุประสูต

พ.ต. อำไพ รุประสูต (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้า

เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ : นายอำไพ อิศรางกูร

นายอำเภอ มีสรวงกู ณอยุธยา (สิงห์บุรี) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ
เลขาธิการสภาฯ: พระอุดมโยชาธิบดี

พ.อ. พระอุดมโยชาธิบดี (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้า
เห็นชอบ

เลขาธิการสภาฯ: ม.ล. อุดม สนิทวงศ์
ม.ล. อุดม สนิทวงศ์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้า

เห็นชอบ
เลขาธิการสภาฯ: ร.ท. อุต นิตยสุทธิ

ร.ท. อุต นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ
เลขาธิการสภาฯ: นายเอี่ยม สุภาพกุล

นายเอี่ยม สุภาพกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าเห็นชอบ
ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอเสนอผลของการลงคะแนน สมาชิก

มาในวันเวลานี้ ๑๕๘ คน ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นประธานไม่ต้องลงมติ
เสียคนหนึ่ง แต่ผู้มาทั้งหมดได้ลงมติเห็นชอบ ๑๕๗ คน คือแปลว่า
พร้อมเพียง ไม่มีใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นในวาระ
ที่ ๓ นี้ รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นผ่านสภาฯ ตามระเบียบ
จะได้ข้อแก้ไขเป็นกฎหมายต่อไป ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระ
ราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายชุมพร-ระ
นอง ตอนกระบุรี-ระนอง ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๓๐.๐๐๐ ถึงหลัก
กิโลเมตรที่ ๕๗.๒๘๘๗ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งคณะกรรมการ
พิจารณาเสร็จแล้ว

เลขานุการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสายสมพร-ระนอง ทถนนกระบี่-ระนอง ระหว่าง หลักกิโลเมตรที่ ๓๐.๐๐๐ ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๕๗.๒๘๗ พุทธศักราช ๒๕๔๖ ค่าปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ กับแผนก

ประธานสภาฯ: หมกวรรที่ ๒ แล้ว ค่อยไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรระงับใช้ เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรทกษณมอชน

สมาชิกยกมือพร้อมเพียง

ประธานสภาฯ: ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เห็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรระงับใช้ เป็นกฎหมายได้ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ค่อยไป ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขานุการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ค่าปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘

นายวิช สุประภาตะนันท์ (สระบุรี): เมื่อได้มาถึงมาตรา ๘ นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่ามวรรคหนึ่งในวรรคที่ ๖ นั้น คณะกรรมการได้ก็ออกเสียทั้งวรรค ก็ว่า "ช่วยระงับความทุกข์ร้อนของผู้ต้องกัก

กัน... ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อจะตัดออกแล้วควรเพิ่มความถี่ไป
นเสีย จะได้ความชัดเจนและจะได้ประโยชน์ ชน คือเดิมคำว่า "ไม่
สนับสนุนหรือส่งเสริมให้ผู้ที่ของขงหรือผู้กกัน และเกิดในสถานฝึก
และอบรมเกิดการแตกออกเป็นหมู่เหล่า"

นายชิม วีระไวทยะ (ประธานกรรมการ) : มาตราความ
เดิมว่า "ช่วยระงับความทุกข์ร้อนของผู้ซึ่งกกัน และแก้โรงเรียน
ฝึกอาชีพ โดยชวยด้วยกฎข้อบังคับ" คณะกรรมการเห็นว่าใน
วรรคต้นมีความพอสมควรแล้ว คือแสดงความเมตตากรุณาแก่ผู้ซึ่ง
ซึ่ง ผู้ซึ่งกกัน และแก้สถานฝึกและอบรมโดยชวยด้วยข้อบังคับ ได้
เดิมคำว่า "โดยชวยด้วยกฎข้อบังคับ" เพราะคำว่าเมตตากรุณานั้น
หมายถึงช่วยสนับสนุนแก้กอยู่ในตัวแล้ว

นายรัช สุประภาตะนันท์ (ส.ระบุรี) : การแสดงความ
เมตตากรุณานั้น ข้าพเจ้าขอมริว่า เป็นการช่วยระงับความทุกข์ร้อน
เป็นความจริง แต่ที่นอกประเด็นหนึ่งข้าพเจ้าใคร่จะให้เปลี่ยนไปว่า สนับสนุน
หรือส่งเสริมให้ผู้ที่ของขงแตกแยกกันชน เพราะในชนมักจะมี
หัวหน้าหมู่เหล่าแตกแยกกันเสมอ ซึ่งมักจะเกิดมีคนโตๆ ชนและเกิด
ทะเลาะเบาะแว้งกัน เพราะฉะนั้น เมื่อกองกรรมการแก้แล้วก็ควร
จะแก้ชวยบ้าง บางทีจะเป็นประโยชน์ก็กว่าจะไม่แก้เสียเลย

ประธานสภา: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
จะให้เขียนไปตามที่กรรมการเสนอมา ขอให้ไปรคยกมือชน

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

เลขานุการสภาฯ: มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา
๑๒ มาตรา ๑๓

ประธานสภาฯ: ทมกวาระที่ ๒ แล้ว ขอให้พิจารณาในวาระที่
๓ ผู้ใดเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมาย
ได้ ขอให้ไปยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ: พร้อมเพรียง ในวาระขอให้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ จกทะเบียนครอบครัว (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช
๒๔๘๒ ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ขอให้ให้เลขาธิการอ่าน

เลขานุการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีการแปรญัตติ ไม่
มีการแก้ไข

ประธานสภาฯ: ทมกวาระที่ ๒ แล้ว ขอให้พิจารณาในวาระที่
๓ ผู้ใดเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ควรออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอ
ให้ไปยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ: พร้อมเพรียง เป็นอันประกาศใช้เป็นกฎหมาย

ได้ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอคูสิด อำเภอบางกระบือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ระเบียบที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล

พ.อ. หลวงเสรีเรงฤทธิ์ รัฐมนตรี: ก่อนที่จะเสนอเหตุผลและหลักการ ขอให้ท่านสมาชิกแก้ไขเลขที่คน หมายเลขที่ ๑๗ ที่คนบอกว่า ๒๔๘๘ นั้นผิดไป ควรจะเป็นคนที่หักกิโลเมตรที่ ๒ มีนชากันอยู่ ๒๔๘๔ ๒๔๘๔ นั้นควรจะเป็น ๒๔๘๘ เสียอันหนึ่ง นอกนั้นไม่มีอะไรจะแก้ไข

เหตุผลตามหลักการที่จัดการเวนคืนที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นอีกบางส่วนตามที่ได้อำนาจเขตไว้ ที่คนบริเวณที่จะเวนคืนท้องที่อำเภอคูสิด อำเภอบางกระบือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้เป็นสมบัติของกรมรถไฟโดยที่พระราชบัญญัติเวน อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอคูสิด อำเภอบางกระบือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์บางส่วนตามที่ได้อำนาจเขตไว้ ในพระราชกฤษฎีกาที่กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอคูสิด อำเภอบางกระบือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พุทธศักราช ๒๔๘๑ ให้แก่กรมรถไฟแล้วนั้น ยังไม่พอกับความจำเป็นในการขยายกิจการโรงงานน้ำกระดาษของกรมรถไฟ จึงจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพิ่มเติมตามที่กำหนดเขตไว้ ในพระราชกฤษฎีกาที่กล่าวมานั้นอีกบางส่วน เพราะฉะนั้นจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายอรุณ ทองมีโชติ (พระนคร) : การที่รัฐบาลโดยเสนาบดี
ตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอคีรีและอำเภอ
เมืองบางกะปินั้น รัฐบาลมีความจำเป็นเพียงไรที่จะเวนคืนในที่เหล่านี้ จะ
พิพาทกันซึ่งไม่ทำความเดือดร้อนให้กับราษฎรในตำบลนั้นจะไ้หรือไม่
และถึงแม้ว่าจะเป็นการจำเป็นแล้ว รัฐบาลจะให้ราคาที่ดินกับราษฎรใน
ตำบลที่ถูกเวนคืนนั้นอย่างสูงเท่าไร เพื่อเมื่อเขาถูกเวนคืนแล้วจะได้เข้า
เงินนั้นไปหาทำประโยชน์อาชีพในท้องที่อื่นได้สะดวก

พ.อ. หลวงเสรีเริงฤทธิ รัฐมนตรี : ความที่ท่านสมาชิกข้าง
โน้น ขอเรียนให้ทราบถึง การที่จะเลือกเพนหาที่ดินเพื่อประ-
โยชน์การนั้นไม่ได้ เพราะจะทำให้การงานนั้นไม่เชื่อมต่อกัน จำเป็น
จะต้องอาศัยในแผนที่แห่งเดียวกัน ส่วนราคาอย่างใดจะให้เหมาะสมควร
ที่ดินมีพระราชบัญญัติอยู่แล้วก็เดินไปตามนั้น

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม
วินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรื้อหลักการ ขอให้ไปรศยม์ข้อ
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ : พร้อมเพรียง ส่งกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๑
แปรญัตติภายใน ๑ วัน

พ.อ. หลวงเสรีเริงฤทธิ รัฐมนตรี : ขอ ๑ วัน

ประธานสภาฯ : รัฐบาลขอแปรญัตติภายใน ๑ วัน ถ้าไม่มีผู้
ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันรับรอง

ข้าพเจ้าได้ รับ บัญชีทางรัฐสภา โดยมีที่มาของข้อความ ขอให้พิมพ์
ประชุมอีกหนึ่งวัน คือวันศุกร์ที่ ๒๔ กอพรุ่งนี้เวลา ๑๕.๓๐ น. ขอให้
พิจารณาญัตติที่แจกไปแล้วในวันนี้ ทมกระเชียบวาระ เลิกประชุม
เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๕ นาฬิกา

นายกวดหุ้มแพร
ทองม้วน อัครถาวร
อนุสรกรรม
ชิต เวชประสิทธิ์
ปรีกษ์ แก้วปลั่ง
เดือน
เสกกล
คุปตพงศ์
ธวัช

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ถิน จุฑารพ
สุนทร ลีพลากร
เต็ก จารุณี
วิศิษฐ์ ลูกอิน
ผู้ทรงงานการประชุม

ทรวรแล้ว ๒๔/๕/๕๓

พ.อ. ประจวบจันทร์
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

กหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ไทยพิมพ์ ต.นนทบุรี จ.นนทบุรี
นายสำเนา ส่งใส่ว ผู้พิมพ์ไทยพิมพ์

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร